

גליון מוגדל לכבוד ראש השנה

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידיית

לכל קוראי
קרוב אליך,
שנה חסידי
ואמורה!

"אני מסתובב בעולם
כשהלב שלי פתוח
לשמוע, ואני יודע
שאם תבוא הארה
- היא תבוא
באקראי"

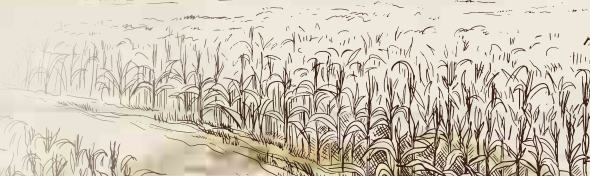
ראיון פותח שנה
עם הרב אריה
הנדלר

"חרטה היא שאדם
חורט על לוח לבו
את שפלותו הקיומית.
לקבל את היד המושטת
לעזרה, זו הקבלה לעתיד"
שיחה ושו"ת חסידות
לראש השנה
עם הרב יצחק
גינזבורג

שבת שלום לך ארץ ישראל!

השמיטה כבר כאן, בואו נצא לקראתה
הרב ארלה הראל במדור חדש לשנה הקרובה,
אורה רבקה וינגורט, הרב דוד גבירצמן והרב אורי גמסון

שופר שמח
כוונות לתקיעות
עם הרב יהושע
שפירא

הת"א שמע... הנני בית המדרש לשליחות

בנשיאות הרב שמואל אליהו שליט"א

חולמים להתחבר ולהשפיע ולא יודעים איך?
רוצים להתחבר לשכנים? למדתם תורה ועדיין לא מפיצים?
בואו לבית המדרש לשליחות.
תכנית ערב שנתית בימי שלישי בת"א.

30 מלגות לזוגות מתאימים בראיון אישי.

לפרטים: 03-9464499 (בין 8:00 - 16:00) אליה 052-7244465
Officeryta@gmail.com

הנני
בית מדרש לשליחות נבנית ראש יהודי

ראשיהודי
אמון • אהבה • אקדש

חוויה יהודית
החיים הטובים מתחילים מבפנים

שוב בלחץ?

איך אפשר להירגע בקצב חיים המטורף הזה?
הגיע הזמן לצאת לנופש שישנה לך את החיים!

Be.Happy

נופש משנה חיים

על הדרך להיות. ולהיות שמח

מינדפולנס יהודי

בן גור

זוגיות ומשפחה

ניר מנוסי

רפואת הרמב"ם

ד"ר גיל יוסף שחר

זוגיות ומשפחה

נעמה מנוסי

סדנת צחוק יהודית

הרב עמרם מויאל

שלושה ימים של סדנאות מעשיות באווירת נופש מפנקת לגוף ולנשמה.

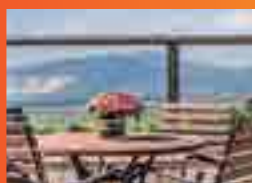
מלון לביא
קיבוץ לביא

כ"ב תשרי
26-28.9.21

חווית שמחת תורה שטרם הכרתם | פעילות מלאה לילדים | חדרים מפנקים
סדנאות מעשיות | אוכל גורמה בכשרות מהודרת | שעות בריכה נפרדות

מחירי הרשמה מוקדמת מוזלים במיוחד לנרשמים עד ראש השנה.

info@hitkashroot.com | 058-421-7770

תטהרו לכם...

מקווה בר גיורא
נחנך בשנת תשפ"א-2021

מקווה יכול להיראות כמו ספא!

בשנה האחרונה:

1,477

פניות ותיקוני
תחזוקה במקוואות

972

מקוואות תוקנו
תיקוני כשרות

680

מקוואות נבדקו
וקיבלו תעודה

21

מקוואות בתהליכי
בניה ושיקום

11

מקוואות
נבנו ושוקמו

נשים רבות מוותרות לצערנו על מצוות טבילה בשל מקוואות שאינם נעימים לשימוש. כולנו חייבים לעשות הכל כדי שכולן - דתיות ושאינן דתיות, ימשיכו להקפיד על מצוות 'טהרת המשפחה', המצווה החשובה והחיונית כל כך לקיומו של עם ישראל.

**ארגון "טהרת המשפחה" בונה, משפץ ומשדרג מקוואות בכל רחבי הארץ,
כדי שנשות ישראל יוכלו לטבול ברוגע ובשמחה.**

המרכז הארצי למען
טהרת המשפחה

נוסד בשנת תש"ב

היו שותפים ותרמו עכשיו!

אפשרויות תרומה: **219 ₪** כמניין 'טהרה' **100x12 ₪** בהוראת קבע למ"ר במקווה

***3046 | taharat.org.il**

מוכר כתרומה לפי סעיף 46 | תקציבי המדינה הינם בסיסיים באופן שלא מאפשר לבנות ולשקם מקוואות ללא תרומות מהציבור.

"מתחילים" את השנה מבראשית

אשרי
האדם
השקט

שיחות לפרשת שבוע הרב יהושע ון דייק

מידי שבת בשבתו מזמנת לנו פרשת השבוע טעימה ממתיקותה של תורה. מתיקות זו כרוכה באתגר מורכב, שכן בינות לפסוקים טמונים ענינים העומדים ברומו של עולם ואינם מתבארים על נקלה. בספר באר ראי, המונח לפניכם, נעשה ניסיון לסייע בידי הלומד לגלות מתוך פסוקי התורה ומאמרי חז"ל סוגיות יסוד אמוניות ואקטואליות, וזאת בשפה בהירה השווה לכל נפש.

ביאורי הפרשיות נדלים מתוך באר תורתו של מרן הראי"ה קוק זצ"ל, הרואה הגדול לדור התחייה אשר בהרצאת תורתו יש כדי להאיר את דרכנו ולהרוות את צימאוננו של כל מבקש דבר ה' לאמיתו.

הרב יהושע ון דייק משמש כראש הישיבה הגבוהה באיתמר ורב הישוב רמת מגשימים

מחיר השקה
₪199

לפרטים והזמנות

gvohaitamar@gmail.com
/https://yitamarystore.co.il

סריקת ברקוד לרכישה

לפרטים והזמנות גדולות: אמיתי 0506737472

בעת נעילת שער

רגע לפני שננעל עליהם השער, פותחים את הלב לאלפי נשים יהודיות וילדיהן השבויים בכפרים הערביים

בערב ראש השנה ובערב יום כיפור, יעלו שליחי יד לאחים למקומות הקדושים ויתפללו עבורך ועבור יקירך לשנה טובה, בריאות, נחת מהילדים, פרנסה וישועה בקרוב למעוכבי שידוך.

<p>עמקה</p>	<p>מירון</p>	<p>הכותל המערבי</p>	<p>קבר רחל</p>
--------------------	---------------------	----------------------------	-----------------------

מסירת שמות עד ערב ראש השנה וערב יום כיפור בשעה 12:00 בצהריים

לתרומות ולמסירת שמות חייגו עכשיו: *9234

מסירת שמות ותרומות גם באתר יד לאחים: www.yadlachim.co.il

יד לאחים: ת.ד. 551 ב"ב. בנק הדואר ח-ן 44-22-440 • בנק דיסקונט (11) סניף 139 ח-ן 579955

עפ"י פסק הרבנים ניתן לתרום מכספי מעשר • התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46

נופלת עלינו עצבות אי שום סיבה רצינית, אנחנו אחר כך דואגים למק אונתה. החידוש הגדול הוא שפלי אונתו משקל, מותר לנו גם לפעול בצד השני - קודם כל להיות מרוצים בלי סיבה, להיות מלאים באמון בקב"ה שהכל טוב, ורק אחר כך למצוא סיבה למה זה נכון.

לחזור בתשובה זה להיות מבסוט

המצב שלו.

צריך להודות ביושר, שהמצב הזה קורה לכולנו. נופלת עלינו עצבות בלי שום סיבה רצינית, ואנחנו אחר כך דואגים לנמק אותה. החידוש הגדול הוא, שלפי אותו משקל, מותר לנו גם לפעול בצד השני - קודם כל להיות מרוצים בלי סיבה, להיות מלאים באמון בקב"ה שהכל טוב, ורק אחר כך למצוא סיבה למה זה נכון.

זאת התכונה הראשונה שאליה כיוון ר' זושא בהנחיה שלו לכולנו, איך להתקדם בעבודת התשובה. הבסיס של התשובה מתחיל בכך שאני מרוצה מהמציאות, ומלא אמון בקב"ה שמכוון אותה, עד שאני אומר תודה על הכל. כמוכן, התמימות הזאת לא סותרת את האפשרות להתפלל ולבקש מה' על שינוי המציאות, אבל העמדה שבה אני מרוצה ממה שיש, היא הבסיס גם לתפילה ממקום נכון.

ממש שווה

האות הבאה במילה תשובה, היא האות ש' - "שיווית ה' לנגדי תמיד". הבעל שם טוב הקדוש מדבר כמה פעמים על מדרגה שהוא מכנה 'מידת ההשתוות'. אדם שמתעלה למדרגה הזאת, הוא אחד שמכניס לגמרי את הקב"ה לחייו. כשהקב"ה כל כך נוכח, אז ממילא הכל משתווה בעיניו. היהודי כבר בכלל לא לחוץ על מה יגידו. גם אם בני אדם משבחים אותו, וגם אם הם מגנים אותו. הכל שווה בעיניו. הנוכחות האלוקית בחיים שלו מאפסת הכל. יהודי כזה גם כבר הרבה פחות קפדן על האוכל שלו אם הוא מתובל או תפל. גם הוא מקבל את המציאות כפי שהיא.

כאשר כל החיות של בן אדם היא מהאלוקות, אז ענייני עולם הזה שווים אצלו - בין אם הם מוצלחים ובין אם לא. הדוגמאות של הבעל שם טוב הן ביחס לחברה וביחס לאוכל, אבל ודאי שהתודעה הזאת משפיעה על כל נושא. כשאדם חי במודעות של "שיווית ה' לנגדי תמיד", על פי מידת ההשתוות, הוא זוכה לשלווה עמוקה. הוא לא אדיש למציאות, אלא מלא שלווה מעצם העובדה שה' נמצא איתו.

חברים יקרים! כעת אנחנו נפרדים עד לשנה הבאה... אתם יודעים שאצל חסידים לא נפרדים, אז אנחנו רק עוצרים באמצע השיחה שלנו, ונמשיך אותה בעזרת ה' בשנה הבאה, אחרי ראש השנה הבא עלינו לטובה. שנה טובה ומתוקה! לחיים לחיים!

שלום חברים! השבת שאנחנו עומדים בפתחה, היא בעצם שבת מברכים של חודש תשרי, אלא שכפי שאתם ודאי יודעים, בפועל לא אומרים השבת את ברכת החודש. חסידים אומרים, שלעומת שבת מברכים רגילה שבה אנחנו המברכים, בשבת הזאת הקב"ה מברך אותנו. למעשה, השבת הזאת היא השורש של ברכת החודש בכל השנה. מברכת ה' השבת, נמשך הכוח לעם ישראל לברך את כל שאר חודשי השנה.

תשובה כפול חמש

ההכנה העיקרית לראש השנה, היא עבודת התשובה. המשמעות הפשוטה של תשובה היא שיבה, כלומר - חזרה. לחזור להיות מי שאנחנו באמת. מסופר על רבי זושא מאניפולי, שבהיותו תלמיד אצל המגיד ממזריטש, הוא שמע ממנו תורה קצרה ועמוקה על עניין התשובה. המגיד ביאר את הפסוק "ושבת עד ה' אלוקיך - עבודת התשובה צריכה להיות עד אשר ה', שהוא למעלה מהעולמות, יהיה אלוקיך, אלוקים בגמטריא הטבעי". תלמידי המגיד, החבריא קדישא, התלהבו מאוד מהתורה הזאת. רבי זושא, שהיה גם בהתעוררות גדולה, אמר שאל המדרגה הזאת הוא לא יוכל להגיע כל כך במהירות, אבל הוא כן רוצה לפרוט את התורה של המגיד לפרוטות. לתת כלים לעבודה, שיאפשרו להתעלות בעבודת התשובה.

באופן אישי, אני משתדל לעסוק בהדרכה של רבי זושא בכל שנה מחדש, כי היא ממש עושה סדר בעבודת התשובה. רבי זושא לקח את הרעיון הגדול והעמוק, ומצא לו רמז במילה 'תשובה' עצמה. הוא הסביר, שכל אות מחמש האותיות שמרכיבות את המילה תשובה, היא התחלה של פסוק: ת - "תמים תהיה עם ה' אלוקיך", ש - "שיווית ה' לנגדי תמיד", ו - "ואהבת לרעך כמוך", ב - "בכל דרכך דעהו", ה - "הצנע לכת עם אלוקיך".

מה שיוצא אני מרוצה

מבין חמשת הנושאים שר' זושא פתח לנו, אני רוצה לדבר על השניים הראשונים, שהם גם קשורים אחד בשני - התמימות וההשתוות. אתם ודאי יודעים, שרבי נחמן הפך את הנושא של התמימות לרעיון שווה לכל נפש. אם תזכו לקרוא את 'מעשה מחכם ותם', שהוא המעשה התשיעי מספורי מעשיות, תוכלו ללמוד תמימות מהי. שתי הדמויות - החכם והתם, מבליטות את מעלת התמימות, ואת הפחיתות של הצד ההפוך ממנה.

התם חי עם הנחת יסוד שהמציאות היא מבורכת, וה' יתברך איתו בכל צעד ושעל. התפיסה שלו היא, שאם יהודי חי "עם ה' אלוקיך", אז הוא יכול להיות תמים, ולקבל כל מה שקורה באהבה. ההקשר של המילה תמים בסיפור הזה הוא אדם מרוצה. אחד ששמח ומודה על הקיים. התם של הסיפור מהווה עבורנו מורה, מאסטר, מדריך, רבי גדול - איך להיות מרוצה בכל התרחשות.

כשאני תופס שכל התרחשות היא טובה כבר עכשיו, אני נוטה באופן טבעי לנתב את שכלי והבנתי כדי לחשוב ולראות טוב סביבי, וממילא גם להודות. גם אם אדם לא מוצא מיד את הטוב בחייו, הוא קודם כל מודה. הוא אומר לריבונו של עולם: "ה' יתברך! טאטע! קודם כל אני מודה, ואחר כך אתה תפקח את עיני גם למצוא רצינות, למה באמת הייתי צריך להודות גם על זה".

לעומת הדרך הנפלאה הזאת, החכם בסיפור של רבי נחמן כל כך סובל, כי נקודת המוצא שלו היא שכל המציאות נגדו. כל מה שקורה לו, נחשב בעיניו סיבה טובה לתלונה, הוא תמיד מוצא ממה להיות לא מרוצה. כמו התם, הוא קודם כל חי לפי הנחת היסוד שלו, ורק אחר כך מוצא לה צידוק. הוא קודם כל עצוב, ורק אחר כך מנמק את

גב ההר
מובילים
לוקחים אחריות. נקודה.

אריזה | הובלה | אחסון | 02-9978757, 052-6071171
gavhahar1@gmail.com

היכוננו היכוננו

לקראת קמפיין גיוס ההמונים של מכון מאיר

המרים את דגל התשובה מאהבה

בעשרת ימי תשובה

באהבה ואמונה

*התרומה נחשבת על פי ההלכה כפדיון כפרות

פזיקה

מי ייקה את המרשמלו?

אורי צוקר, ישיבת לב חדש

ומישהו עשה שם פאשלה רצינית, או שהטעות אצלנו ופשוט לא הבנו. ולמרות שאני באמת מעריך את האינטליגנציה של כולנו, נראה לי בכל זאת שהאפשרות השניה היא הנכונה.

תפתחו מחזור לראש השנה. נו, אל תהיו כבדים, הוא לא נושך.

תכל'ס, מה השורש (ההוא מהבגרות בלשון) שמככב בתפילות שם? מי שצעק ראשון מ.ל.ך שייקח לעצמו מרשמלו אחד.

בראש השנה אנחנו ממש לא אמורים להיות עסוקים בעצמנו ובחטאים שלנו, אנחנו עושים משהו חשוב הרבה יותר, אנחנו ממליכים את המלך.

חשבון הנפש של ראש השנה הוא לא אם ברכתי על התפוח בכ"ז סיון בצהריים (למרות שזה חשוב מאוד), הוא על העניין העקרוני, האם ה' הוא המלך שלי? בדיוק. שאלה נוקבת. כזאת שמשאירה אותי עם סימן שאלה ענק על החיים שלי, את מי בדיוק אני ממליך על עצמי? את הכסף? את האוכל? את הבילוי עם החברים?

האמת האחת והיחידה היא, שאם מסתכלים עמוק עמוק פנימה אנחנו מגלים שבסוף יש לנו רק מלך אחד יתברך ויתעלה.

חוזרים למחזור?

הוא ארוך, אולי אפילו מאוד. אבל אם קוראים אותו ברצינות אפשר לראות שהוא לוקח אותנו למסע. מ'מורה אני ועד 'ושמו אחד', כולל כל הברכות והתקיעות, אנחנו מוזמנים לאט לאט לקלף את עצמנו, לחשוף באר מים חיים שנובעים מעומק עומקי הנשמה.

להמליך את המלך.

"ובכן צדיקים יראו וישמחו, וישרים וישרים יעלו, וחסידים ברינה ברינה יגילו, וחסידים ברינה ברינה יגילו"

16? 15? נו, איך איבדתי את הספירה? מרוב סיבובים, גם כן אלה, מה נסגר איתם?

הלו, אתם שם שמרפאים למעלה, יש כאן למטה אנשים רעבים.

מה עוד סיבוב?

מוכר?

כל שנה אותו הסיפור. תפילות לא נגמרות, ואותה מחרוזת שירים משומשת משנה שעברה, ושלפניה, ושלפני פניה, ושלפני פני פניה, תמשיכו לבד.

כאילו שאם לא נרקוד כמו שבת אינדיאנים בחגיגות סיום מסע הציד האחרון, ואם לא נשיר שוב את 'ונתנה תוקף', ואם לא נסיים את התפילה חלילה אחרי 12:30, הוא לא ימחל ויסלח ויעביר על פשעינו.

זה באמת מה שהוא אשכרה רוצה? מיליון פיוטים שאף אחד לא מבין מה כתוב בהם, וברכות ארוכות כאורך הגלות שרק היונאמר ונאמר ונאאמר קוטע את רצף המלמולים של החזן, שגם הוא לא לגמרי סגור על מה שהולך שם בדיוק.

מי בכלל צריך את ראש השנה?

אם תחשבו על זה שניה, תראו שזה לא ממש הגיוני.

היום הזה אמור להיות יום של חזרה בתשובה, נכון? אז למה אין אפילו וידוי אחד? לא רק שאין וידויים, ממש מקפידים לא להתוודות. שולחים אותנו לקרב בלי רובה, אפילו אקדח קפצונים לא מרשים לנו לקחת, איך רוצים שננצח?

או אחת מהשתיים. או שהטעות במחזור,

מזמינים עכשיו
ופותחים את השנה
כמו שצריך!

שמיטת "ב"ב

זה מתרחב

מכניסים את השמיטה הביתה

עם מגוון מוצרי השמיטה של סולמות

ערכה משפחתית הכוללת:

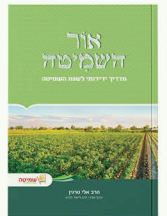
59 ₪ ספר שמיטה של הרב רימון

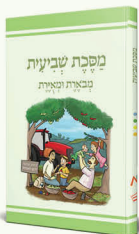
31 ₪ הטיסה הפלאית

15 ₪ מדבקות למטבח

31 ₪ מדריך ייחודי ליישום השמיטה

44 ₪ מסכת שביעית

30 ₪ לוח שנה

39 ₪ שמיטאבו

30 ₪ חוברת לימוד משפחתית

מבצע ברכישת ערכה מלאה 99 ₪

מי נגע בגינה שלי? הצגה עם שחקני "רצים למשנה" ◀ סרטונים לילדים
הרצאות לבי"ס ולקהילות ◀ השתלמות למורים ◀ שיעורים ומאמרים מקוונים

הרב מנחם בורשטיין | ראש מכון פועיה

אל תכתיבו לקב"ה מה לעשות

בהיותי אברך צעיר פניתי אל אמו"ר ושאלתיו לדעתו מה לנהוג בבית שלנו, האם להמשיך את מסורת אירופה או לחזור למסורת אבותינו כפי שמופיעה בגמרא. התשובה היתה ברורה, שעלי לנהוג כמנהג ארץ ישראל העתיק ובמיוחד שמרן הראי"ה קוק זצ"ל כותב כן בבירור בסידורו "עולת ראייה".

רעייתי עשתה בירור והשיגה מתכונים שונים, אני חיפשתי ראש כבש בהכשר מהודר ולמדתי את הלכות ההכשרה. מבחינה מעשית פנינו אל שכנתינו הטוניסאית שבאה מזרע תרשישים והיא לימדה אותנו את ההכשרה למעשה (זו הזדמנות להרגיש שצריך להקפיד לקנות ראש כבש עם הכשר מהודר). ראש השנה קרב ובא וההכנות בעיצומן. הכנות רוחניות והכנות גשמיות. אחד הדברים המייחדים את שולחן החג הם הסימנים שעושים לצורך "סימנא טבא" מתוך תפילה ותקווה שתהיה לנו שנה טובה ומבורכת.

המעיינים בדברי חז"ל במסכת הוריות (י"ב.) ובמסכת כריתות (ו'). רואים שרשימת הסימנים שם די רחבה, ומכאן כדאי ללמוד שרצוי לחזור למנהג אבותינו כפי שמופיע כמפורש בגמרא ולא להסתפק במנהגי חוץ-לארץ לצומצמו אולי בגלל אי היכולת להשיג את הסימנים השונים.

"החכמת שלמה" מציין שעשיית הסימנים מראה שאדם מאמין בדבר עד כדי כך שלוקח בידו, כמו שאדם מכין דגם של דבר החפץ לבנותו. ולכן אין בעשיית הסימנים משום "דרכי האמורי". "המאירי" לעומתו אומר שהדבר מיועד לעורר הלב, כעין דברי החינוך המפורסמים "כי אחרי הפעולות נמשכים הלבבות".

כמובן שהסימנים הם גם דרך לברר שאלות הלכתיות שונות כגון: האם ה"יהי רצון" לפני האכילה נחשב הפסקה הקדמת תפוח לתמר או להיפך? ועוד ועוד.

המגן אברהם מביא שנהגו להביא לשולחן דברים שהוראת שמם בכל לשון (אף בלשון לועזית) קשורה ללשון רביה ופוריות.

במסגרת עבודתנו במכון פועיה אנו עושים מאמץ למצוא פתרון לכל זוג הפונה, הן מהצד הרפואי והן בפנייה אל הרב של הזוג לקבל ממנו את ההדרכה ההלכתית לשיטתו בנושא, כדי למצוא את הדרך המתאימה שהם יזכו לזש"ק.

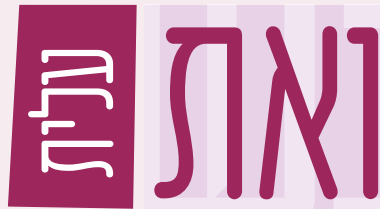
מצידנו תמיד צריך לזכור שצריכה להיות השתדלות רפואית מיטבית. כשזוג שואל אותי - "אם הקב"ה רוצה לתת לי ילד, הוא יודע איך עושים זאת. מדוע אני צריך לעבור טיפולים מורכבים ומסוכנים?". אנו משיבים: "אם הקב"ה לא היה רוצה שיהיו לכם ילדים הוא היה מבין אתכם לעולם במאה ה-19 (למניינם). כיוון שהוא הביא אתכם במאה ה-21 (למניינם) - כאשר המציאות היא שקיימים פתרונות רפואיים טובים - אז זה סימן שהוא רוצה שיהיו לכם ילדים אך תשקיעו מאמץ ותיעזרו ברפואה. אז בבקשה אל תכתיבו לקב"ה מה לעשות. תעשו מצירכם את המאמץ והקב"ה ישלח את ברכתו".

הסימנים באים לעורר את ההשקעה והרצון להשקיע מאמץ בהשתדלות לזרע של קיימא, אך אינם באים במקום ההשתדלות.

תחל שנה וברכותיה וכל בקשותינו בסימנים יתקבלו לפני בורא-עולם.

ניתן לקבל באימיל (ללא תשלום) חוברת ומדריכי עזר להכנת הסימנים ולהסבר למסובים על הסימנים באופן מרתק
hi@puah.org.il

יעל קבסה | YAEKAB@GMAIL.COM

כבר נגמר אלול

איך כל כך מהר עבר לו חודש אלול ותיכף נכנסת השנה החדשה

ואני לא הספקתי להתכונן כמו שרציתי. תכננתי למרק את הנפש, להכין את הגוף, להטמיע הרגלים חדשים ולמגר הרגלים נפסדים. תכננתי להקפיד יותר בתפילות, לאכול רק בריא, לקבל על עצמי קבלות חדשות, לחשוב רק טוב, לא לכעוס או להתרגז, לא לצעוק על הילדים...

עוד מעט נגמר חודש אלול ומגיע יום הדין ואני מרגישה כמו מכונית עיפה שמתאמצת לבצע עוד זינוק בעלייה, הרבה יותר מאשר ציפור רבת-יופי הנשיאת על כנפי רוח ומפליגה בעולמות רוחניים כמו שדמיינתי.

יש לי המון תירוצים אמיתיים וטובים:

חופשת הקיץ של הילדים, אתגרי הקורונה שמרימה שוב את הראש, ההכנות לשנת הלימודים החדשה - ספרים ועטיפות וכלי כתיבה, רישומים למוסדות הלימוד החדשים, קניות וארגונים, העבודה בעסק שאין לה סוף.

ובאמת ניסיתי, וכל פעם הזכרתי לעצמי - עכשיו הזמן. המלך בשדה, אל תחמיצי את הרגעים הללו. והרצון תמיד קיים, לעיתים נוכח ומשפיע אבל יש ימים שהוא כל כך דהוי

וחלש, ואני כל כך מרוחקת ממנו
- ואני מגלה ששוב נפלתי!
באמצע חודש הרחמים
והסליחות, בזמן שצריך לתקן - קלקלת.

אני מגיעה אל יום הדין
בבושת פנים, עם מעט מעשים ועם רצון גדול.

מגיעה לחלות את פני המלך
ונושאת בכפיי את מנחתי הדלה:

את התפילות שמלאות בכוונה
להתכוון, את המחשבות שמבקשות
טוב אבל לפעמים מתבלבלות
בדרך, את המעשים שנוגדו מתוך
רצון אמיתי לחיבור אבל קצת
התקמטו בדרך לביצוע.

אני מגיעה מן הדרך עם אבק
בנעליים, פרועה מהרוחות
ומאתגרי המסע, צמאה למים חיים,
עייפה ומבקשת נחמה.

אבל אני לא מגיעה למקום זר - אני
חוזרת הביתה. שבה פנימה אל הידיעה
המחבקת שמישהו תמיד נמצא ורואה את
הכוונות הטובות שלי ונותן לי ברחמי עזר
הזדמנות לשוב ולתקן.

נבגסים פנימה

הצטרפו אלינו למגוון קורסים,

סדנאות והרצאות!

הדרכת כלות < הדרכת חתנים

< ייעוץ אינטימי לנשים < פסיכותרפיה

טיפול CBT < הנחיית הורים ועוד...

דו"ס / DOSTA.CO.LL

מולי גרוסמן	הרב צבי רימון	זיוה מאיר
ד"ר אלחנן בראון	הרב אסף נאמבורג	אחינועם בן גיגי
ד"ר חנה קטן	הרב חגי לונדין	רבקה שרמן
הרב שמואל אליהו	אסתר שיבר	יסכה ויהונתן שומר
הרב יעקב אריאל	נעמי וולפסון	צביקה מור
הרב יהושע שפירא	ציפי אברמסון	אודיה ון לואן

zoom ההרצאות יתקיימו פונטלית ובזום

ש"ות ופאנל בהשתתפות < הרצאה < סדנה
הרב שמואל אליהו, הרב יעקב אריאל, הרב יהושע שפירא וד"ר אלחנן בראון
קשיים בתפקוד האינטימי ודרכי פתרון
למוצרי טיפול ואווירה לזוגות

* ההרצאה והסדנה יתקיימו בקבוצות נפרדות
* עבור משתתפי קורס בענייני אישות * והדרכת חתנים/כלות הכנס הינו ללא עלות

מיועד למדריכי חתנים
ומדריכות כלות,
אנשי טיפול

מאמנים ויועצים בתחום האינטימי

הכנס יתקיים בסוף החורף
פרטים נוספים יפורסמו בהמשך

כנס
מטפלים
פנימה

7% הנחה בהרשמה מוקדמת לנרשמים עד לתאריך 19.9.21 / י"ג תשרי

לתוכנית שבועית מלאה, הרשמה ופרטים נוספים

כנסו לאתר שלנו: www.pnimacenter.co.il אנחנו גם בפייסבוק

פנימה

מרכז מטפלים
אישי · זוגי · מיני · גישור

058-744-5521 / 053-4445653

מרכז מטפלים פנימה . רח' קדיש לוז 1 ירושלים

הרב ארלה הראל

ראש ישיבת 'מוריה', גבעת הקטורת
ונשיא ישיבת 'לב חדש', שילה

אמונה באתגר

במשך השנה הקרובה ננסה להיפגש מדי שבת בשבתו, עם תורות חסידיות המלמדות אותנו על ייחודה של עבודת ה' בשנה הזו.

כשהאמונה נסדקת

זוהי שנת אמונה, כפי שמלמדנו המגיד ממזריטש, בתורה לפרשת בהר:

"וכי תאמרו מה נאכל בשנה השביעית... וציוויתי את ברכתי וגו'. ויש לדקדק למה כתיב 'וכי תאמרו', הוי ליה למימר סתם וצויתי את ברכתי?

כלומר - מדוע הבטחת ברכת השביעית באה לאחר שאלה המבטאת חשש וספק, ולא נאמרת מראש על ידי הקב"ה?

ויש לומר, כי ידוע שכל זמן שיש ישראל עוסקים בתורה ובמצוותיו יתברך, הם ממשיכים שפע בכל העולמות. ויש עוד דבר אחד שישאל יכולים על ידו להמשיך, והוא על ידי אמונה,

כמו שאמרו רבותינו ז"ל (שמ"ר כא, ח) בזכות האמונה יצאו ישראל ממצרים, וגבי אברהם כתיב (בראשית טו, ו) והאמין בה' ויחשבה לו צדקה, כי מתחילה לא האמין כל כך, שאמר אנכי הולך ערירי, ואחר כך האמין אמונה שלימה,

וצריך לדעת הטעם לזה למה נקרא כך, ולמה ע"י אמונה יכולים לגרום שפע גדול?

כלומר - הקב"ה קבע נוסחה למתן שפע לעם ישראל. עליהם לפעול פעולה למען שפע זה, או על ידי לימוד תורה וקיום מצוות, או על ידי התחזקות באמונה. מי שמאמין, פותח צינור לקבלת שפע. פשוט כי מגיע לו, כי הוא הראה לעצמו, לעולם ולה' יתברך, שהוא מאמין שהכל ממנו.

וזהו וכי תאמרו וגו', [אצל פרשת שביעית], אפילו שלא תהיה במדת אמונה שלימה, שהרי תאמרו מה נאכל, עם כל זה בהיותכם משמרים שביעית שהיא מדת אמונה, תוכלו לגרום שפע, וצויתי את ברכתי...

כאן מחדש הרב המגיד חידוש עצום - פסוקי התורה מתארים מצב של סדקים באמונה. אנשים מתקרבים לשמיטה ושואלים כלפי מעלה, מה נאכל ומה יהיה. התורה לא שוללת את קיומו של הקושי הזה, ואומרת שאם נצליח לעמוד באתגר ולשמור שמיטה, למרות החשש, הספק והפחד שלא יהיה לנו מה לאכול, נהיה ראויים למתנת ה', לברכה אלוקית מופלאה של הכפלה ושילוש בתנובה.

זהו אחד המסרים של השמיטה - התחזקות באמונה, מתוך ידיעה שזה בסדר שלפעמים יש קושי וספקות. אם מתגברים עליהם ובסופו של דבר ממשיכים קדימה לעבוד, זוכים לאור גדול!

שנה טובה ושבת שלום לך ארץ ישראל!

מספרים על רבי אברהם דב מצפת (שעלה לארץ מאברוטש), בעל ה'בת עין', שבערב ראש השנה של שנת השמיטה היה יוצא מביתו לקראת שקיעת החמה, עומד מול השדות והעצים ואומר "שבת שלום, ארץ ישראל, שבת שלום ומבורך!".

אנחנו נכנסים כעת לשנה מתוקה וקדושה, שנת שלום ושלווה והשקט ובטח. שנה שלמה של עבודת ה' מיוחדת. שנה שבה בורא עולם קרוב אלינו יותר, ואנחנו צריכים להתקרב אליו יותר.

תורת ארץ ישראל בכתבי החסידות

תורת החסידות, לדורותיה, נוצרה נאמרה ונכתבה ברובה בחוצה לארץ. לכן, מפתיע לראות עד כמה רחב בה העיסוק בשבת הארץ. יש טועים לחשוב שאין לה לתורת החסידות חידושים רבים בתחום, וכי לא עסקו גדולי הצדיקים, יושבי ארץ העמים, בעניינה של השמיטה, ולא היא - אלפי (!) תורות חסידיות פזורות בכל כתבי גדולי החסידות, העוסקות במהותה של שנה זו, ובמיוחד במשמעות שלה לעבודת הלב. שהרי זוהי נשמת אפה של תורת החסידות - כיצד לקחת הכל לעבודתו יתברך שמו, איך לחיות עם הלב, כי 'רחמנא ליבא בעי', ולא רק עם קיום המצוות המעשי.

לכן, אדרבה, דווקא תורת החסידות, נגתה מקום רחב לעיסוק כזה - שכן גם בלי קיום מעשי של הלכות השמיטה, כפי שקורה למי שדר בחוצה לארץ, יש מקום לעבודה זו בשנה זו.

משל למה הדבר דומה? אדם הנמצא בקרב קשה, ובעל כורחו איננו שומר את השבת כלל וכלל. בעולם הלכתי, בו יש משמעות רק לקיום, מבחינתו אין שבת. אבל, מי שחי שבת כחוויה רוחנית, (כמובן, על גבי ובנוסף לרובד הקיום ההלכתי המחייב), עבורו, גם שבת כזו היא שבת.

מקור לעניין זה ניתן לראות בגמרא במסכת שבת (סט, ב), המלמדת אותנו "אמר רב הונא: היה מהלך במדבר, ואינו יודע אימתי שבת - מונה ששה ימים ומשמר יום אחד". לאחר מכן מסבירה הגמרא כיצד דבר זה מתבצע בדיוק - "כל יום ויום עושה לו פרנסתו, אפילו הוא יומא. וההוא יומא במאי מינכר ליה? בקידושא ואבדלתא".

הנה לנו משמעות לשבת שאיננה רק בקיום שבתה ממלאכה. היהודי הזה שובת בכל יום (מכוח הספק), ובמה מתייחד עבורו יום השבת? בקידוש והבדלה. גם היהודי החי בחו"ל, אם הוא חי חיים רוחניים, אזי יש מקום בעבודת ה' שלו לשבת הארץ.

אמנם, עליו לדעת כי זהו צל, צל חיוור, של האור הגדול המצפה למי שחי כאן בארצנו הקדושה ומקיים באמת "שנת שבתון תהיה לארץ". אבל גם בחשכת הגלות ראו גדולי הצדיקים מקום לעיסוק במשמעותה הרוחנית של השמיטה, ואנו, שזכינו כבר להיות מורי הארץ הטובה הזו, זוכים לינוק מתורתם ולחיות אותה על אדמת הקודש.

ערוץ 7/24

קבוצת התקשורת הגדולה בעולם היהודי
גאה להגיש לכם יום יום, שעה שעה,
תקשורת שמחברת בין כולם

חג שלמה לכל היהודים!

על אף ראש השנה אי אפשר לומר שהוא "רגיל", אבל הפעם ראש השנה באמת יוצא דופן. שנת השמיטה כבר כאן, וראש שנת השבתון מזמין אותנו לחשוב ולהרגיש לגמרי אחרת.

בואי כלה אורה ובה ויגורט

האם אנחנו מוכנים? יודעים מה לעשות במוצאי ראש השנה, עם העציצים/ בחנות הפירות והירקות/ בקניית הפרחים לכבוד שבת ועוד ועוד? זה הזמן להתכונן, ללמוד וללמד, לשמור ולעשות. להכין מיכלי שמיטה, שלטי "הפקר", צלחות מתחת לעציצים נקובים, כרטיסי אשראי וגם מזומן (בשביל מה? קדימה ללכת ללמוד...), זה נכון הלכתית, וגם מעשית...

אך האמת היא, שיש הלכות שמיטה שנוהגות כבר בימים האלו! יש הרבה דברים שכבר אסור לשתול, ולחלק מהדעות בערב ראש השנה של השנה, חלה מצוות "שמיטת כספים" וממילא גם תקנת הפרוזבול. לאור זאת, אומר הרבי מליובאוויטש, שגם פנימיות השמיטה כבר "תופסת". אנחנו כבר בזמן של "תוספת שבת" וצריכים להרגיש כבר את ההתעלות הרוחנית של שנת השמיטה. כמו בשבת, זה הזמן לתוספת בלימוד תורה ובתפילה. אנחנו נמצאים באטמוספירה אחרת מעכשיו ולמשך כל השנה כולה!

כדאי לתת את הדעת ברובד האישי, המשפחתי והקהילתי איך ניתן ביטוי לשנה המיוחדת הזו ולהזדמנות שהיא מעניקה. בנוסף להקדשת הזמן הכללי לרוחניות, עם אילו "ערכי שמיטה" נרצה להתעצם? אמונה ובטחון, אחדות ושוויון, דאגה למעוטי היכולת, קדושת הארץ, קידוש החומר, קיימות או הרפיה ושחרור שליטה; אלו רק אחדות מהאפשרויות העומדות לפתחנו.

ומן המופשט, חזרה לפשוט (או לא כ"כ פשוט). זהו גם הזמן לראות איך נוכל לתמוך בעומדים בניסיון הגדול של שמיטת הארץ והפרנסה, פשוטו כמשמעו, ולחזק את הגיבורים הללו.

אכן לכם גיבורי הכח, עושי דבר ה', התהילה והברכה!

לשומטי הקרקעות, ועוסקים באהבה בלימוד התורה, ולכל בני ובנות ביתם התומכים.

למפקירות הגינות האיטיות, והטיפוח הגשמי, ונושאות עיניים ולב לשמיים.

לרבנים ולרבניות שמתמסרים ללמוד וללמד, ובאומץ לב עושים הכל, כדי למצוא פתרונות הלכתיים במציאות המחודשת של שנת ה'תשפ"ב.

לצוותי ההוראה במוסדות החינוך, שמתייגעים להכין תוכניות לימוד ותוכניות חברתיות רלוונטיות.

לכנסת ישראל המשתוקקת לפגוש את דודה בעת דודים.

לכולכם, לכולנו, בוודאי קורא ריבוננו של עולם, "לקראת כלה, פני שבת נקבלה".

שלום לך אורחת
שלום לך שבת (הארץ)
חיכינו חיכינו (כמעט אלפיים שנה)
סוף סוף הגה באת
השדה שמטנו
פרחים לך הנחנו
פתחנו ספר הלכות על שולחן
מיכל "קדושת שביעית" במטבח, הבית מוכן
שלום לך אורחת
שלום לך שבת
חיכינו חיכינו סוף סוף הגה באת.

איך זה נראה כשמחכים? כשמחכים באמת?

חישוב לדוגמה על חתונה, ולא סתם חתונה, חתונה של מישהו או מישהי קרובים במיוחד.

איך די מילים לתאר את ההתרגשות, הציפיה והתכונה הרבה לקראת המאורע.

כי לחתונת בת השכנים אפשר סתם כך לקפוץ, אבל לאירוע של בת משפחה מתכוננים הרבה הרבה מראש.

ומה עם הכלה, שבת מלכתא, שבת הארץ, העומדת אחר שנתנו? אנחנו קשורים אליה? יש לנו רגש כלפיה? וממילא - אנו ששים ומתכוננים לקראתה?

קראתי פעם שר' שלמה קרליבך אמר, שכמו שעושים קבלת שבת, כך ראוי לעשות "קבלת שנה". משהו כמו לצאת לשדה, ולשיר ולרקוד, לקראת השפע החדש העומד להופיע, שלא היה כמוהו מאז ששת ימי בראשית.

ואם בכל שנה כך, נראה שהשנה, בערב שנת שמיטה, על אחת כמה וכמה. אולי נכון ללבוש לבנים, ולצאת במחול בין הכרמים, לקראת כלה? שמא יאספו זקנים וילדים בלבוש חג, שעה או גם יום קודם בואה של המלכה, ויקבלו אותה בשדה עם המלך?

אבל הכנות לחתונה, כידוע, הם גם מלאי המוני פרטים טכניים. שמענו פעם מהרב עדין אבן ישראל זצ"ל, על הרגע המכונן בו ביום חתונתו, הוא מצא את עצמו בחנות נעליים...

אז כן, על ה'נערות' אפשר קצת לוותר, או להמתיק קצת במחול הנ"ל, אבל יראת שמיים בהחלט מתבטאת בדקדוקי בהלכה.

יום לימוד נשים

תשפ"ב בימי רביעי

מדרשת הרובע

		הרב רפאל שגור שבת לארץ שמיטה בהלכה ובאמונה	הרבנית עידית איצקוביץ' חבורה סוגיות בעין אי"ה	8:30-9:30
9:40-11:10 סדנה שולמית היימן "לחיות לשמוח ולצמוח"	 9:45-10:45 הרב ערן טמיר להבנת תקופתנו סוגיות יסוד בספר אורות	הרבנית דינה ראפ אמונת הבית סוגיות בבניין הבית בישראל	הרבנית עידית איצקוביץ' עבודה שבלב עיון בברכות השחר	9:45-11:00
11:15-15:00 סיור אלידע בר שאול "שישנו את ירושלים"	הרב אופיר פריד "השם משמואל" פרשת השבוע באור החסידות	 הרב יהושע ויזר לכל זמן ועת לימוד בעקבות החגים ומעגל השנה	הרבנית חגית אלרן טוב האגדה סוגיות בחיי היחיד והאומה לאור מדרשי חז"ל	11:15-12:30
			הרב יואל רוזנברג במעלה המסילה לימוד מסילת-ישרים לרמח"ל	12:40-13:30
		הרב מיכאל טוביאנו פרקי מלכות ימי דוד בשמואל ב'*	 הרב יהונתן נמדר חכמת הנפש לימוד על נפש האדם וכוחותיה	13:45-15:00
			 הרב ברוך סליי פרקי ירושלים בניין וחורבן נחמיה* מלאכי וירמיהו	15:15-16:30
			שירה אבולעפיה "מבשרי אחזה אלוה" סדנה - לימוד וחוויה בתנועה	18:30-20:00
			הרב אסף שטראוס התרבות הישראלית סוגיות תרבותיות בכתבי הראי"ה	20:15-21:15

סדנת ערב

יום לימוד נשים

מדרשת הרובע

* המשך משנה שעברה. ניתן להצטרף בשיעורים המסומנים תתאפשר השתתפות גם בזום, ובסוף השיעור תינתן אפשרות למשתתפות מרוחק לשאול שאלות.

הרב דוד גבירצמן לשוב הביתה

לשלוט בכל.

נחזור לראש השנה.

ובכן, אם להודות על האמת, הרבה פעמים נדמה לנו שהעולם שייך לנו, לפחות כל מה שבא עמנו במגע. כל אחד מאיתנו מרגיש במקום מסוים 'הכל מגיע לי', 'הכל אמור להסדר כמו שאני תכנתי'. ועל היקום הזה אנחנו אמורים להמליך את ה', זו העבודה שלנו.

בתפילת ראש השנה אנחנו אומרים לקב"ה "ותמלוך אתה ה' לבדך על כל מעשיך". גם אנחנו, הממליכים, מעשה ידיו ותו לא.

בראש השנה אנחנו נקראים להמליך את הקב"ה על הרצונות שלנו, על המעשים שלנו, ובעיקר על הרצון שלנו לשלוט במציאות. איך ניישם זאת? על ידי שמיטה, שזה לא משהו שעושים אלא דווקא הימנעות מעשיה, לשמוט ולוותר, להתבטל לבעל הבית האמיתי.

וזו גם תמצית עבודת התשובה. לכל השגיאות והקלקולים שנגרמו על ידנו יש שורש אחד - 'אנא אמלוך' [אני אהיה המלך]. הוזהר הקדוש מגדיר את התשובה כהשבת דבר למקום ממנו הוא נלקח. ולכן מהות עבודת התשובה היא להחזיר את השליטה לידיים של ה' - ברמת ההכרה, לשוב ולהכיר שהוא ורק הוא האדון, הוא מקור כל הכוחות והוא בעל הרצון.

כל מה שמצופה מאיתנו זה להרפות אחיזה, לשחרר את האצבעות, ולהניח לכל מה שאנו מתאמצים כל כך להחזיק ברשותנו, להישמט ולשוב אל מקורו; לוותר ולסלוח, להרפות מרצונות עצמיים ולהניח לרצון ה' להוביל, לזנוח פחדים, ולשמוט קנאה, שנאה ותחרות.

לשוב הביתה, כמו האדמה.

שני מוקדי עניין מרכזיים הכולטים בכל תפילות ראש השנה, הם מלכות ה' והתשובה שלנו.

וכך גם בנוגע לתשובה. ברור שיש לכולנו מספיק דברים להתחרט עליהם ולשוב בתשובה, אבל מה אני נותן לה' כשאני מבקש סליחה על משהו, איך אני מתקן את מה שלא היה בסדר? ומה זה אומר להמליך את ה', מה אני יכול להעניק לקב"ה שיהפוך אותו למלך?

התבוננות במהות ענין השמיטה תשפוך אור גם על עבודת ראש השנה.

המילה 'שמיטה' משמעותה לעזוב, כמו לשמוט משהו מהיד, להניח, לוותר. שמיטה, כמו שבת, היא לחדול ממהו, בשבת עלינו לשבות ממלאכה ולנוח, ובשמיטה עלינו להניח לארץ.

את הארץ נתן הקב"ה לבני אדם, ומכל הקניינים, גדל"ן (קרקעות) הוא הקניין היציב ביותר. לאחר שש שנים שאדם משקיע כל כך הרבה בעיבוד חלקת האדמה שלו, הוא מגיע באופן טבעי למסקנה שהארץ 'שלו', ואז אומרת לו התורה 'שמיטה' - תעזוב, תרים ידיים.

לעזוב מרגיש לנו כמו להזניח, וזה בדיוק מה שהתורה מבקשת מאיתנו, לזנוח את העמל בעיבוד האדמה כדי לאפשר לה לשוב לחיק בעליה האמיתי, בורא עולם.

וזה בעצם הסוד הגדול מאחורי כל פעולה של ויתור. כולנו מסכימים כנראה שלוותר זה נכון ואצילי, אבל במציאות כשמדובר במשהו שנוגע לנו (מריבה, ויכוח או אפילו נטירת טינה), אנחנו מתקשים מאוד לוותר, כי נדמה לנו שלוותר זה לתת למשהו שלי ללכת לאיבוד, וזה לא הוגן ולא ייתכן. אבל באמת הוויתור הוא פתח היציאה מבית הכלא של עצמנו, שסורגיו הם התשוקה

ההרשמה
בעיצומה

ללמוד איך התורה משיבת נפש

במכון משיבת נפש לומדים תורת הנפש היהודית
ובניית כלים מעשיים מתוך התורה עצמה
בתוכנית שפותחה על ידי ר' הראל חצרוני

בהכוונתו של הרב דניאל סטבסקי שליט"א
מתוך מבט מעמיק וניסיון רב בהבנה ובהכוונת נפשות ישראל

פרטים נוספים

יצירת קשר

מזריה 052-6980522
machonmeshivatnefesh@gmail.com

יחס אישי

קבוצות מגובשות
אווירה משפחתית

תוכנית תלת שנתית

לימודי בוקר או ערב
שני בוקר | רביעי ערב
לימוד לנשים

תהיה בהמה!

הרב אורי גמסון

רב הישוב נורית

זה רק בגלל שהקב"ה מעוניין שהרכוש הזה יהיה בחזקתנו, ולא בגלל שאנחנו מוכשרים באופן יוצא דופן. עם הגשמיים הזאת אנחנו אמורים לעשות משהו עבור הקב"ה.

אבל זה לא רק ביחס לאמצעים החומריים-החיצוניים שיש לנו, אלא גם ביחס לדברים הכי פנימיים כמו התכונות שמייחדות אותנו כאנשים וכיהודים. ההלכה של ביעור פירות שביעית אומרת לנו, חשבת שאתה יותר טוב מבהמה? או תחשוב שוב. פעם בשבע שנים, אתה והבהמה שווים, ואפילו יותר מזה: את ההלכה אתה לומד מהבהמה והחיה. אתה מסתכל עליהן, וכשהן מסיימות לאכול, גם אתה מסיים. מסתבר שאנחנו צריכים ללמוד כמה דברים טובים גם מבהמה.

הבהמה נבראה לתכלית מסוימת, ניתנו לה תכונות מסוימות כדי לממש את התכלית הזו, והיא ממלאת אותה על הצד הטוב ביותר. עוד לא נבראה הפרה שהחליטה שמתאים לה יותר להיות דג או אריה. או שבמקום לאכול קש, מתאים לה יותר לאכול סושי. היא ממצה את הבהמיות שלה עד הסוף. עוד לא נבראה הבהמה שלא מנצלת את כל התכונות שהקב"ה טבע בה בדיוק כפי שרוצה זאת הקב"ה רוצה.

לעומת זאת האדם נברא עם תכונות, כוחות, ואפשרויות שכליות ונפשיות, ומחליט שבמקום לעשות את מה שהקב"ה רוצה שהוא יעשה עם כל אלו, הוא יעשה דברים אחרים. וכאן הטעות. אם נתנו לך כל התכונות המיוחדות הללו, יש לך תכלית, ואל תבריו.

בראש השנה הקרוב, כשנשב מול המחזור שלנו, וננסה לחשוב על מה אנחנו צריכים לעשות חשבון נפש, ניזכר בבהמה, ונחשוב טוב טוב: אנחנו באמת יותר טובים ממנה? האם אנחנו ממצים את כל מה שניתן בנו על ידי הקב"ה, למען הקב"ה, כמו שהיא עושה?

ואולי, ה' יעזור וגם אנחנו, ובשנה הקרובה נהיה קצת יותר בהמה...

פעם בשבע שנים הקב"ה פונה אלינו ואומר לנו: אתם ממש לא בהמה, והאמת היא שזה די חבל, כי דווקא הייתי רוצה שתהיו כאלה...

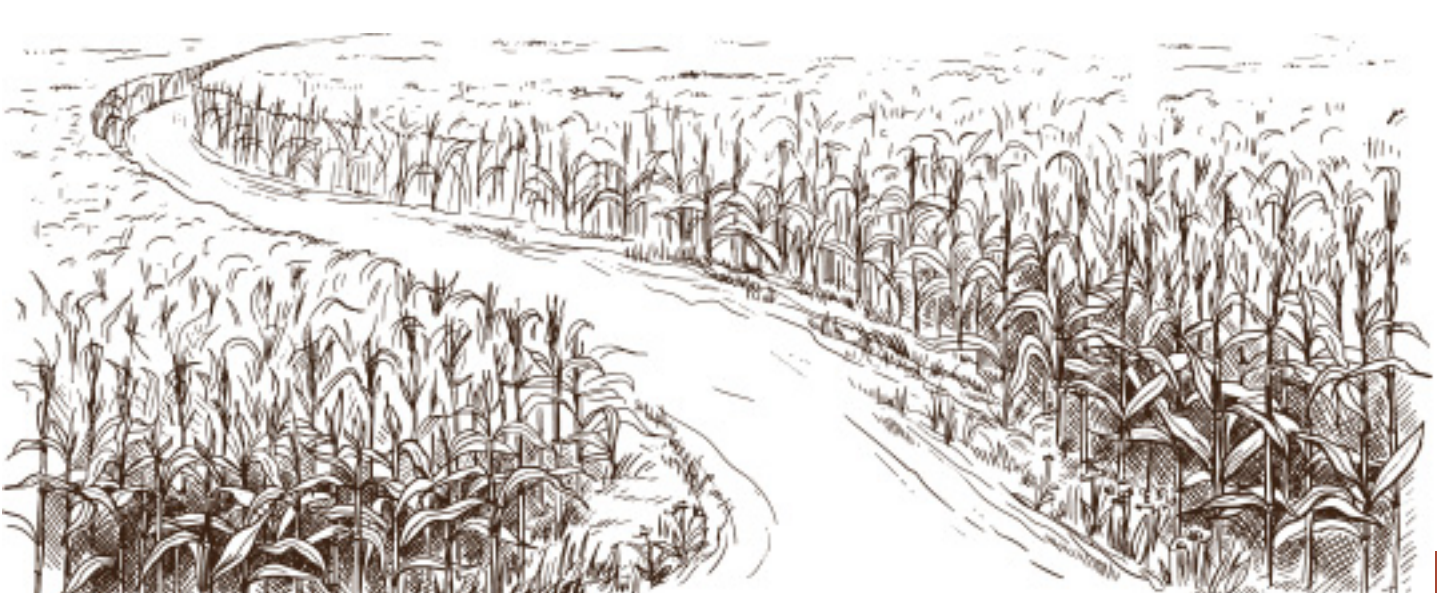
נבראנו לתכלית מסוימת. אבל מתוך 24 השעות שיש ביום, כמה מהן מוקדשות לקיום התכלית שלנו? אם נסקור את השבועות, החודשים או השנים ונבחן כמה מכל הזמן הזה מוקדש לממש את מה שהקב"ה מבקש מאתנו, נגלה שרוב הזמן מוקדש לעיסוק בעניינים כמו קידום אישי, חיי נוחות, ועוד כל מיני פעולות שאולי גורמות לנו הנאה, אבל רחוקות מאוד ממה שאנחנו אמורים לעשות במסגרת התפקיד שלנו בעולם.

אז במהלך החיים התקין, הקב"ה לא מעיר לנו על כך, כי הרעיון הוא שנחיה בתוך העולם, ומתוך המגבלות שלו ושלנו נכיר במציאות האלוקית. אבל מידי פעם אנחנו צריכים ניעור ותזכורת, שלמרות כל הפוטנציאל שיש לנו, אנחנו מאוד רחוקים ממה שאנחנו צריכים להיות, ואז הקב"ה מצביע על הבהמה ואומר לנו: תהיו בהמה!

אחת ההלכות המעניינות שיש בשנת השמיטה היא, שיש לבער את הפירות הקדושים בקדושת שביעית כאשר מסתיימת העונה שלהם. ואיך יודעים מתי מסתיימת העונה שלהם? קובעת ההלכה - כאשר הפירות הללו כבר לא מצויים לחיות ולבהמות שאוכלות מהם.

ה'צמח צדק' בספרו 'דרך מצוותך' לוקח את ההלכה הלכאורה צדדית הזו, והופך אותה למרכז העניין של שנת השמיטה. הרעיון של השמיטה הוא להזכיר לנו, שאם חשבנו שיש לנו משהו שהוא רק שלנו, כמו שדה ומטעים, או אפילו כסף שהלווינו למישהו אחר, הרי שהשמיטה מזכירה לנו שבאמת אין לנו כלום. בשניה אחת כל הדברים הללו יכולים להיעלם ולהיות הפקר לכולם.

אם בשש השנים הבאות נראה שהרכוש שלנו לא נעלם, הרי

מסכת ראש השנה

ביום הדין כשנעתיר כולנו בתפילה ונבקש להחתם לשנה טובה ומתוקה,

אף אחד מאיתנו לא רוצה חלילה להדביק בשוגג את היושבים לצידו.

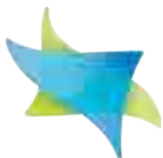
אנחנו מוכרחים **להשתדל**, עבורנו ועבור המתפללים האחרים.

השתדלות היא להעדיף מניינים בחלל פתוח.

השתדלות היא לפתוח חלונות בבימ"ד.

השתדלות היא לא להסיר את המסכה לאורך כל התפילה.

משרד
הבריאות
נחיים בריאים יותר

יש לכם עוד שאלות?

הסתמכו רק על מידע מוסמך ומהימן והיוועצו ברופא המטפל!

קו המידע - מטה ההסברה: 03-509-7000

מה
קורה

באמת?

איך מחפשים הארה מבלי להכתיב אותה? < ואיך מבדילים בין רעשי רקע להתרחשות פנימית? < על הצפיפות בעולם התורה, ועל מנהיגות שמקבלת את כוחה מהקהל < שיחה אישית לקראת ראש השנה תשפ"ב עם הרב אריה הנדלר, ראש ישיבת רמלה

אבי טאוב

צילומים: יונה סימון

כשהרכב של הרב אריה הנדלר עלה בלהבות, הוא סירב להיגרר לשיח הפופוליסטי. "לצער, רבים מבין המדברים על מה שקרה בארץ בזמן הפרעות, גם אם הם מהצד הדתי או הימני של המפה, אינם מתמקדים במה שקרה באמת, ומה שקורה באמת הוא מה שחשוב". הרב הנדלר עבר לרמלה אחרי שנים ארוכות בהן לימד חסידות ועבודה פנימית בישיבת שעלבים. מה גרם לשינוי הדרמטי, וכיצד יודעים 'מה קורה באמת? ומה העבודה האמיתית?' - לשם כך אני נפגש לשיחת ציפורי לילה עם הרב הנדלר. גילוי נאות: אשתי אילת הייתה אחת התלמידות האדוקות. הפעם האחרונה בה נפגשנו בצורה משמעותית הייתה כשהרב הנדלר ברח אותנו תחת החופה, לפני ארבע עשרה וחצי שנה. מאז עברו מים רבים בנחלים ההולכים אל הים. הים איננו מלא, וגם הלב אינו מתמלא.

הרב הנדלר, אני מבקש לפתוח בשאלה אישית. אתה רב ויש לך תלמידים רבים בעבר ובהווה. איך רב עם טרדות ניהול של ישיבה וקהילה גם מבחינה אדמיניסטרטיבית והרבה יותר מזה - מבחינה אנרגטית, איך נושאים את כל העומס הזה? זה לא מתיש?

"זו שאלה טובה מאד. אני רוצה להאיר עליה שתי נקודות. הראשונה היא שבאמת זה לא תלוי בי. במה זה תלוי? עצם העמדה, העובדה שאני עומד במיקום רוחני וחברתי מסוים ויש סביבי אנשים שאני משפיע ומושפע מהם נותנת לי המון כוחות. יש הרבה סיעתא דשמיא ואני מרגיש את זה ברמה יומית.

"אתה יודע, חז"ל אומרים שהכהן הגדול צריך להיות גדול גם בעשירות. ומה יעלה בגורלו של כהן שאין לו עשירות? 'אין לו - גדלהו משל אחיו'. עושים מגיבת עבוד הכהן הגדול בקרב אחיו הכהנים כדי להעשיר אותו. על כך אומר ה'בני יששכר' שלעיתים אדם מופקד על הציבור ובהרגשתו הפנימית הוא יודע שאין לו. שאין הוא ראוי להיות על הציבור. אבל כאן מתברר העיקרון של 'גדלהו משל אחיו' - התפקיד מגדל. העמדה משלימה את החסר ביכולותיו של העומד על הציבור.

"ה'שפת אמת' אומר שאנשים חושבים שבשעה שהכהנים פורשים את כפיהם בברכה, השפע יורד מן האלוקות אל הכהנים ומבין סדקי אצבעותיהם הוא מתפשט כדי לברך את עם ישראל באהבה. האמת היא הפוכה, הכהנים פורשים את כפיהם כדי לקבל את הברכה, את השפע, את האנרגיה והנוכחות של העם ומחזירים להם אותם בחזרה, מבושמת בקדושה כוהנית, וזה ממש מה שאני מרגיש. האחריות ועמדת ההשפעה נותנים לי המון השראה, המון סיעתא דשמיא, הרבה שפע רוחני.

"יש המון דברים שלא הייתי עושה או הייתי עושה בצורה פחות עוצמתית, פחות מוארת ופחות מדויקת, אלמלא אותה הארה שאינה משלי אלא משל הציבור. כך גם מסביר ה'שפת אמת' את המשנה המפורסמת (ראש השנה פרק ג' משנה ה'): 'והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וגו'. וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה? אלא לומר לך: כל זמן שהיו ישראל מסתכלים כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים, היו מתגברים; ואם לאו, היו נופלין'.

"רוב הקוראים מבינים שכשהיו ישראל נושאים עיניהם למרום היו מתחזקים במלחמה מול עמלק, והם שהיו מתגברים. אבל ה'שפת אמת' מפרש שהמילה מתגברים מוסבת על ידיו של משה. הצדיק, המשפיע או המנהיג - מקבל את הכוחות הנוספים שלו מהעם. זה קצת פחות מחזיק מבחינה דקדוקית אבל הרעיון כאן חשוב מאוד. משה מנהל מלחמה עצומה ומצוי במתח ובסכנה והכל תלויים בידיים שלו, והידיים הללו - תלויות בתשומת הלב, בעיניים של בני ישראל.

כל הדברים הטובים קורים במקרה

אתה זוכר איך הכל התחיל? מה קרה בתחילת הדרך שגרם לך בסופו של דבר להגיע למקום שבו אתה רב ומשפיע?

“ובכן יש את העניין הטכני והנצרך של לבחור במסלול רבני. למדתי ועשיתי את הבחינות לרבנות והשתדלתי להכין את עצמי לשליחות חינוכית. באופן עמוק יותר החלטתי שהמהלך שלי בעולם הוא שבת בבית השם כל ימי חיי. הייתה לי חברותא, שהיה צעיר ממני בשנה, והיינו לומדים בימי חמישי בלילה שפת אמת. יום אחד שמת לי לב שבשורה מאחוריי יושבים שלושה בחורים. שאלתי אותם מה הם עושים והם אמרו שהם אוהבים להקשיב ללימוד שלנו. אמרתי להם שיבואו קדימה ונעשה את זה מסודר. ככה התחלתי. החבורה הלכה וגדלה משבוע לשבוע עד שיום אחד ניגש אלי ראש הישיבה והציע לי להיות ר"מ בישיבה, והשאר היסטוריה”.

מה שיפה בסיפור הזה הוא שלא קידמת ושיווקת את עצמך כרב. הדברים קרו ממילא ובדרך אגב.

“נכון. בסיעתא דשמיא. אני רק כיוונתי את עצמי אבל לא לחצתי. רוב הדברים החשובים קורים באקראי”.

אמרת שאתה מחפש נקודה, ארה, תובנה, שתאיר לך את עבודת החג וכל העבודות נשענות עליה – איך בכלל מוצאים את הנקודה הזו? איך מוצאים דרך אמיתית ולא רק ווארט חדש?

“יום אחד שמת לי לב שבשורה מאחוריי יושבים שלושה בחורים. שאלתי אותם מה הם עושים והם אמרו שהם אוהבים להקשיב ללימוד שלנו. אמרתי להם שיבואו קדימה ונעשה את זה מסודר. ככה התחלתי”.

“אז כמו כל מנהיג, גדול או קטן, אני פשוט יודע שאלו לא הכוחות הרוחניים שלי, אני הראשון להרגיש בזה, להודות בזה ולהודות על זה, ולהחזיר את זה בחזרה למי שנתן לי אותם”.

ההארה של השנה

ומה הנקודה הנוספת?

“נקודת הכח הנוספת ממנה אני שואב כוחות היא ההתבוננות בכל שנה ושנה והחיפוש מחדש מה תהיה עבודת השם שלי בראש השנה. לא עבודת ראש השנה בכלליות, אלא עבודת הראש השנה של השנה. השאלה שמנקרת במוחי ומהדהדת בליבי היא מה עבודת השם שלי השנה. מה השם רוצה ממני

עכשיו. אני יכול לפתוח את אחד הקלסרים שלי, לשלוף משם משהו שלמדתי, חשבתי, הגיתי וכתבתי לפני חמש עשרה שנה. לבדוק במבט חטוף שלא דיברתי על זה בשנים האחרונות, לראות שזה משהו שהיתה לו השפעה בזמנו, ולהשתמש בו. אף אחד לא ישים לב למיחזור. אבל באשר לנקודת החידוש של ראש השנה אני לא ממחזר. אני מחפש את ההארה של השנה.

“יש הארה מיוחדת וספציפית של השנה הזו. זו יכולה להיות תובנה או אפילו הארה מופשטת יותר, תנוחה נפשית או זווית רוחנית מיוחדת שממנה אני מביט על הדברים. ברגע שבו מצאתי את הנקודה הזו, כל התפילות והתורות שיתחדשו לי ודברי התורה שאמסור והעבודות הפנימיות שלי יהיו בבחינת התעמקות בנקודה הזו”.

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

SpiritBar Touch
Shabbat

ספיריטבר
הבר החדש לשבת
קטן מבחוץ
גדול מבפנים

MELLER POINT. מילר

מזמינים עכשיו ונהנים ממחיר השקה
ומהתקנה תוך 48 שעות! *5018

מזיגה אוטומטית
מותאם גם למילוי סיר

מיכל מים גדול במיוחד
לשפע בשבת ובחול

קומפקטי בעיצוב
אלגנטי במגוון צבעים

מסך טאץ' עם מעבר
למצב שבת בקליק

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00
בתוקף עד 30.9.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | המחיר הקודם של המוצרים שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | ט.ל.ח. | מינימום 50 יחידות מכל פריט | בכפוף לתקנון המבצע המופיע בחנויות

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

דורת iPhone 12

החל מ- **2,499 ₪**

Xiaomi

קורקינט חשמלי
Xiaomi Mi Electric Scooter Essential

200 ₪ תווי מתנה

1,389 ₪

ASUS מחשב נייד
איוס 14"

FHD E410MA-EB008TS
תצוגה: צג FHD בודל 14.0 אינץ'
Intel N4020
4GB DDR4
ננן eMMC 64Gb
Windows 10 Home
מלל חבילת
Microsoft Office 365

200 ₪ תווי מתנה

979 ₪

100 ₪ תווי מתנה

SENSOR טאבלט אנדרואיד סנסור
SK7 - כולל מקלדת

תמיכה גם בסים סלולרי
כולל קישורת WIFI
3G

279 ₪

נגן DVD נייד Harmony
עם משחקים HDV7-POR
'אינץ' 7.8

269 ₪

oculus משקפי
מציאות מדומה
Quest 2

256GB **1,945 ₪**
128GB **1,799 ₪**

100 ₪ תווי מתנה

XBOX IS קונסולה
Series S
512GB

1,299 ₪

PANTUM מדפסת לייזר משולבת
M6550NW
Wifi

449 ₪

dji דז'י תללו
Dji Tello

מצלמת וידאו רזולוציית HD,
אפליקציה ייעודית

499 ₪

ALIEN כיסא גיימינג
מקצועי
Alien XR

משענת גב עם תמיכה
לאזור מותניים וכתפיים

369 ₪

JBL רמקול נייד אלחוטי
מקצועי
PartyBox 100
160W - RMS

1,249 ₪

JBL רמקול אלחוטי
JBL FLIP 5 Es

329 ₪

JBL אזוניות אלחוטיות
JBL Free

249 ₪

SENSOR רמקול אלחוטי סנסור
S2

69 ₪

RAZER אזוניות גיימינג
Razer Kraken X

סראונד היקפי 7.1
שמע נקי ומדויק

179 ₪

SENSOR מתאם למכוניות
ולדלי-ים

שעון סנסור
חכם

ניתן לחייג, לדבר ולקבל
שיחות ישירות בשעון,
נגן מוזיקה חכם,
אפליקציה לספורט

149 ₪

ALIEN כרית מסאג'
מקצועית
Apillow

לביית,
למשדור
ולרכב

149 ₪

ALIEN סט גיימרים מקלדת
+ עכבר + אזוניות
CX6

99 ₪

SONY מצלמת
רשת
SONY

PlayStation Eye Camera

99 ₪

SENSOR מצלמת רשת
ומצלמת דרך
DASH CAM Q3

ראיית לילה,
חיישן תנועה מובנה,
צילום ברזולוציית HD

49 ₪

roborock שואב אבק
רובוטי חכם
Roborock S6
MAX Robot Vacuum

1,790 ₪

dyson שואב אבק
דייסון אלחוטי
V8 absolut

1,690 ₪

Xiaomi שואב אבק אלחוטי
נטען
Mi Vacuum Cleaner Light
XIAOMI

469 ₪

אלקטרה
סוללת גיבוי
נטענת
אלקטרה
20,000mAh

99 ₪

חצובה רינג-לייט
שולחני וריצפתי
עם שלט
Selfie Ring Pro 7

99 ₪

מנהץ קיטור מקצועי טורבו
דוד נחשת 1.5 ליטר, ידית נשיאה חרוט לקיטור,
תפסות כות, בורר עוצמה לקיטור, מד לחץ, ורית
חידוי למכל ריק, קיטור יבש, עד 3 שעות נדחף היקף
מפילמי קלאסיק טורבו A-6XC

2,490 ₪

מנהץ קיטור מקצועי טורבו
דוד נחשת 1.5 ליטר, ידית נשיאה חרוט
חרוץ לקיטור, קיטור יבש,
עד 3 שעות נדחף היקף
מפילמי קלאסיק A-5XC

2,190 ₪

מנהץ קיטור מקצועי טורבו
דוד אלומיניום 1 ליטר, ידית נשיאה חרוט
לקיטור, תפסות כות, נורת חידוי למכל ריק,
קיטור יבש, עד 3 שעות נדחף היקף
מפילמי קלאסיק A-7XC

1,590 ₪

100% תוצרת איטליה
MACHENINI

מיקלני מטרות מחוץ סקאנדינביה לשימוש ביתי
מוצרי ברזיליאני.
למשך אחריות של שנים.
100% נשיאה איטליה, מברשת דוד
2 סנים מברשת 2 ידית, מברשת כות לקיטור,
מכל כות מברשת היקפי, כישור כות כות.
מפילמי חרוט, מנהץ לייט.

7

יש
גיהוץ

יש
הקטור של
מנהצי הקיטור

חיקליני

KENWOOD 300 תווי מתנה מיקסר שף קנוד קצרת נירוסטה 6.7 ליטר OXII 1400 KVL6102T XL 2,290	KitchenAid 300 תווי מתנה מיקסר מקצועי קיצנאייד קצרת נירוסטה 5 ליטר 5KSM125EMY 1,650	אילקטרה 200 תווי מתנה מיקסר אלקטרה קערה 5.5 ליטר מנירוסטה OXII 1000 EMX100255B 599	מוליקסט 100 תווי מתנה מסחנת בשר מולינקסט 2000W ME682827 450	Gold Line מקל בלנדר 3-1-1 גולד ליין ALT-648 88
magimix מעבד מזון מגימיקס C3200WB במקום 1,190 999	NINJA 100 תווי מתנה נוטרי ניינ'ה נוטרי שייקר חכם מקצועי NINJA QB3001 249	אילקטרה 50 תווי מתנה ניריים קרמיות אלקטרה שני משטחי בישול ECH100141 249	אילקטרה 100 תווי מתנה סוסטר לחיפה פלטות מתחלפות אלקטרה ETS100478 299	קומקום חשמלי נירוסטה נשלף במקום 69 39
NINJA 300 תווי מתנה גריל צליה, אופה ומטגן ניג'ה NINJA AG301 1,290	NINJA 200 תווי מתנה תנור אובן דיגיטלי ניג'ה NINJA SP103 899	NINJA 100 תווי מתנה סיר טיגון ללא שמן 1-ב-4 ניג'ה AF100 549	morphy richards 100 תווי מתנה אופה לחם דיגיטלי 48292 399	PLATINUM ELECTRIC מנגל חשמלי עוצמתי 2000W במקום 109 64
NESPRESSO 250 תווי מתנה מכונת קפה NESPRESSO אסנה מיני כולל מקציף חלב אוצ'ינו C30 749	SAMSUNG 100 תווי מתנה מיקרוגל מסונג דיגיטלי 22 ליטר ME732K 349	Gold Line מיחמים לשבת ALT-136 60 כוסות במקום 299 219 ALT-88 40 כוסות במקום 279 199 ALT-LW68 30 כוסות במקום 249 179	Gold Line פלטת שבת גדולה ATL300 99	
צ'ייס 500 תווי מתנה שואב אבק שוטף אלחוטי 3-ב-1 ביסאל CROSSWAVE CORDLESS 2582N במקום 2,190 1,890	HIZERO 400 תווי מתנה שואב מנקה ושוטף HIZERO 114 F801 1,290	אילקטרה 50 תווי מתנה שואב אבק ציקלון אלקטרה EVC100150 199	Tefal 50 תווי מתנה מגהץ קיטור אנכי טפאל 1600W DT-8100 במקום 339 259	Tefal מגהץ אדים טפאל FV-1026 79
אסוטר 200 תווי מתנה מייבש שיער מקצועי איתמר Super DXT 4600 Turbo ITAMAR מסרק קרמי מקצועי מתנה 649	BaByliss מחליק שיער בייבליס BA-2598PE 169	BRUNN מסיר שיער SILK EPIL בראון 1170 79	PHILIPS מכונת גילוח וטענת יתן לשטיפה פיליפס במקום 159 99	Panasonic מכונת תספורת וטענת פנסוניק ER-131 88

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

בתוקף עד- 6.9.21 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מלאי מינימלי 50 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | המחירים אינם כוללים הובלה | אין כפל הנחות ומבצעים | המחירים בתוקף לסניפים בלבד | יש להגיע עם גזיר העיתון | פריט אחד ללקוח | שוברי המתנה למימוש ברשת חנויות סולתם | הזכאות לקבלת ההטבה ולמימוש השובר בכפוף לתנאים המפורטים באתר מחסני חשמל ובקנייה ממגוון המוצרים שבמבצע | במימוש השובר לא יהיה כפל מבצעים ולא ניתן לממשו בירידים ובחנויות עודפים | המבצע בתוקף מ- [12.8.21] ועד ל- [20.8.21] או עד גמר המלאי השוברים הדיגיטליים, לפי המוקדם. מוצרי בוש במודעה ביבוא מקביל

"אני מסתובב בעולם כשהלב שלי פתוח לשמוע, ואני יודע שאם תבוא הארה - היא תבוא באקראי, במקרה. אני לא יכול לתכנן אותה."

בשעלבים וביקש ממני את הניגון לפני פורים 'שנשמע כדי שנוכל להתכונן'... אמרתי לו - אין לי מושג. אני עוד לא יודע איזה ניגון יבוא לי. כך גם לגבי ההארה של השנה, אני מחכה לה."

לא מדברים על מה שקורה באמת

הדיבורים על ההארה שעוד לא התבררה לוקחים אותי לעניין אחר שרציתי לדבר עליו: הפרעות ברמלה. בתור תושב יפו שגם חווה אלימות ואיומים אני חושב לעצמי שהסוגיא הזו עברה, ומרוב עומס החיים הקיומי והרוחני אין לי כוחות להתעסק איתה. אני מרגיש כמו מישוהו שדפקו לו את האוטו שלא באשמתו, אבל אין לו מושג מה לעשות ואין לו כוחות לטפל בזה והוא אומר לנהג הפוגע 'אללה סע, עזוב אותי בשקט, אני יודע שאני צודק, אבל אין לי כוח לפתוח את זה'. מעניין אותי איך הרב חווה את הדברים האלה.

"אני לא חווה את זה כ'אללה סע', אני בהחלט מביין שמדברים על

"זו שאלה טובה מאד והתשובה שלי עלולה ממש לתסכל אותך. אני לא מחפש את ההארה, אני מוצא אותה באקראי. אני גבוהה על השולחן ערימה לגמוע את כולם ולתפוס איזה דג שמן שחמק בין אצבעותיי כל השנים. אני לא מחפש הארה בכל מחיר. אני מייחל ומתפלל שתבוא הארה אמיתית. אני מסתובב בעולם כשהלב שלי פתוח לשמוע, ואני יודע שאם תבוא הארה - היא תבוא באקראי, במקרה. אני לא יכול לתכנן אותה."

וואו. זו אמירה מאוד פנימית ומאוד מתמיהה. קודם אמרת שהנקודה הרוחנית של עבודת השנה אמורה לפרנס אותך בימים הנוראים וגם להחזיק אנרגטית את התלמידים והקהילה. ואתה לא עושה כלום כדי למצוא אותה? אתה מניח הכל ליד המקרה? אני חייב הסבר.

"למילה 'מקרה' יצא שם רע בעולם היהודי ולפעמים זה חבל. כשאני אומר במקרה, זה בגלל שכשאני מחפש משהו באופן מודע אני חושד בעצמי שאכתיס את התהליך. הדרך והדרך שלי למצוא משהו, ייקח אותי אל התשובות הקלות והנוחות, אל מה שאני יודע שחשוב וצריך לומר. אני חושד באינטרסים שלי, בצרכים המוכרים, שידחקו את העבודה הפנימית. אם אני מחפש תשובה פנימית לצורך אמיתי שנובע מעומק הנפש אני צריך לא לדחוק ולא להילחץ. אני צריך לשחרר ולהאמין. 'הרפו ודעו כי אנכי אלקים'.

"ואיך אני מוצא באקראי? מטבע הדברים אני נמצא בעולם של תורה. בבוקר מעביר שיעור בכוזרי ובסוף היום לומד דף יומי כדי לאחוז בדף היומי. מדבר עם אנשים. לפעמים אני מקבל הארה גבוהה וחזקה מאיזשהי שיחת חברים או סיטואציה או לימוד. זה קורה באקראי, בלי שאוכל להכתיס את התהליך בחלק הנמוך והזמין, בחלק המודע והאינטרסנטי של המחשבה הרוחנית שלי."

ואם ככה, מה העבודה הרוחנית שלך עבור הימים הנוראים השנה הזו?

"אומר לך את האמת - אני לא יודע ואין לי שמץ של מושג. זה עוד לא הגיע."

"אתה יודע, היה לי מנהג בפורים שהחזיק עד הקורונה - לנסוע אחרי סעודת פורים ברמלה, למורי ורבי הרב גנץ בשעלבים. הזמן העניין שבכל שנה הייתי בא עם ניגון חסידי אחר. איכשהו כל שנה היה מגיע לי ניגון אחר שהיה מחזיק את כל התורות והלימודים והדיבורים וההתחברויות של פורים של אותה השנה. שנה אחת יצר איתי קשר אחד האנשים המסודרים והמאורגנים

המכללה

האקדמית חמדת

חוסן, אמונה, חינוך.

קריית חינוך עדות נגב

ללמוד לתואר בהוראה B.Ed. ולהמשיך להיות תלמיד ישיבה

תוכנית ההוראה של המכללה האקדמית חמדת בשיתוף הישיבות

בחוגים: תושב"ע | מקרא | חינוך מיוחד

חדש! מתמטיקה לעל יסודי

רכבת

הכרה
בלימודי ישיבה

ימי א' ו-ו'
קורסים מקוונים
וקורסים מרוכזים

אחת לחודש
שבוע למידה מרוחק

מערך מלגות
נרחב

שנה ראשונה
חינם*

שנה טובה ואוצרות
להאקדמית חמדת

כשחוסן פוגש אמונה וחינוך

www.hemdat.ac.il

למידע והרשמה חייגו אלינו **5280**

*בכפוף לתקנון משרד החינוך

משילות ועל ימניות ועל אחיזה בארץ וכל הנושאים החשובים האלה. אבל נראה שמעבר לכל זה, אנחנו כאנשים של תורה ועבודת ה' צריכים להתמקד בקומה שמעבר. אנחנו צריכים לדבר על מה שקורה באמת. להתרכז בדבר האמיתי. להתחזק בו. להבין שכל הפרעות וההפרעות אינן אלא רעשי רקע המלווים את הדבר האמיתי והחשוב שאנחנו צריכים להתמקד בו ולשאוב ממנו כוחות".

מה קורה באמת? זה מה שקורה, לא? שרפו לך על האוטו, איימו על חייך, היית בסכנה, לא ככה?

"הכל נכון אבל זה לא מה שקורה באמת. אתה יודע, בשיאם של הלילות ההם, אני נוסע לשיבה ואני מותקף בדרך ונכנס להיכל השיבה והעיניים של התלמידים תלויות אליי ושאלות בשתיקה מה לעשות? מה לחשוב? מה יהיה עם כל הפחד הזה? התגובה האוטומטית הייתה יכולה להיות התקרבות או האשמה או מורל מיליטריסטי או ביקורת על הממשלה - אבל זה לא מה שקורה באמת".

ומה קורה באמת?

"מה שקורה באמת זה שמקמים כאן ישיבה. שמלמדים כאן אנשים ללמוד תורה, לעבוד את השם ולבנות את האישיות שלהם. מה שקורה כאן זה שנאחזים בארץ. מה שקורה באמת הוא שיש כאן מסביבנו משפחות נפלאות של הגרעין התורני שבאו לכאן במסירות נפש. אני מוצא את עצמי עומד מול התלמידים ואומר להם: תהיו מחוברים לכל הדברים החיוביים הללו שקורים באמת. שבביל זה באנו לכאן וזה מה שאנחנו יחד עם עוד הרבה אנשים טובים מסביבנו, עושים כרגע ממש.

"אתה יודע, היציאה מהבועה בה חייתי בשעלבים, מאלצת אותי לעסוק הרבה יותר במרחבים של עשייה. של קטנות. של אדמיניסטרציה. הנקודה שמחזיקה אותי כל הזמן היא ההתמקדות במה שקורה באמת. במה שחשוב באמת. במה שבשבילו בעצם באנו לכאן".

אני לא מבין, האם תוכל להסביר?

"למשל, אחד האתגרים שלנו כאן בישיבה הוא האתגר הכלכלי. שנים של מדינה בלי תקציב לא היטיבו איתנו בפרט כמו עם עולם התורה בכלל. זה מביא הרבה התעסקויות, התרוצצויות, גיוס כספים, קשר עם משרדי ממשלה ואנשי ציבור. אפשר לשקוע בזה. אפשר אפילו לפתח סוג של כעסים. אבל אפשר לומר שמה שבאמת קורה הוא שיש כאן ישיבה. יש כאן תלמידים. יש כאן לימוד. יש כאן ארץ ישראל. יש כאן חינוך. זה מה שקורה באמת. ענייני הכספים וטרדותיהם הם רעשי רקע לדבר האמיתי שבשבילו באנו, ובו אנו צריכים להתרכז, וממנו אנחנו צריכים לשאוב כוחות.

"כך גם לגבי הפרעות שהיו ברמלה - הן רק רעש רקע. הרעש מציק ומטריד, הוא מסיח את הדעת, אבל אתה חייב לזכור שהוא ברקע, שהוא רעש, שהוא לא מה שקורה באמת אלא מה שמפריע למה שקורה באמת".

איך אתה יכול להתייחס לכל מה שעברתם בפרעות בתור רעש רקע?

"כי זה מה שזה. לא פחות ולא יותר. אנשים אומרים לי 'שרפו לך את האוטו ואתה קורא לזה רעש רקע?' כן. זה לא מה שקורה פה. מה שקורה זה שאנחנו לומדים ביחד ומתגדלים בעבודת ה' ויוצרים דור חדש של עובדי ה'. בזה אנחנו עוסקים ובוזה אנחנו צריכים להתמקד ועל זה אנחנו צריכים לדבר. גם כשאנחנו מתראיינים לערוצי התקשורת, וגם בדיבור הפנימי בינינו, נראה לי שעם כל העיסוק הנדרש בכעיות הבטחוניות של הערים המעורבות, עלינו להדגיש את הנעשה באמת, את הגורל האישי של המשפחות, את המעשה הציוני שנעשה, את החינוך, את החסד, את מה שקורה באמת..."

מה שאתה אומר על להתחבר אל 'מה שקורה באמת' מתחבר למה שאמרת קודם על 'להיות קשוב להארה באקראי'. שני הדברים הללו מתארים רעש רקע - תקשורת או אפילו תורני - לעומת מה שקורה באמת, שהוא חרישי ואינטימי וצריכים להיות קשובים אליו ופתוחים לקבל את הדברים.

המבחן בתכנית הלימוד על אגרת התשובה

המבחן יתקיים באופן דיגיטלי
ב-2 מועדים לבחירתכם:

יום חמישי א' חשוון
בין השעות 21:30-19:30

יום שלישי ח' תשרי
בין השעות 21:30-19:30

איך נבחרים?

מחייגים לטלפון
08-9786892 שלוחה 2

הכניסה באמצעות מספר זהות/
דרכון

נכנסים לאיזור האישי בלב
לדעת lladaat.co.il

הכניסה באמצעות שם משתמש
(מספר הטלפון האישי) וסיסמה
(מספר זהות/דרכון)

המבחן יתקיים על אגרת התשובה עם הביאור,
ללא ההערות וההוספות

על המבחן להיערך בספרים סגורים

כרטיסי 'לב לדעת' עם המלגות יחולקו לאחר המבחן,
מי שיש ברשותו כרטיס מהעבר המלגה תיטען בו

הרשמה מראש חובה

שו"ת עם רבני 'לב לדעת': 072-2219050

שלוחה 2, בימים א-ה

בין השעות 13:30-21:30, 21:30-23:00

לפרטים ויצירת קשר: 072-2219050

מענה אנושי בשלוחה 5

בימים א-ה, בין השעות 15:30-13:00

מייל: lladaat@Gmail.com

"נכון מאוד. יש קשר בין הדברים".

תורה במרחבי החיים

מה באמת גרם לך לעבור לרמלה משעלבים?

"זו שאלה טובה. כבר הרבה שנים יש לי התחושה שעולם התורה נעשה מאוד מאוד צפוף. מה הכוונה צפוף? יש הרבה ישיבות שמכוונות את עצמן לשכבה היותר תורנית של תלמידי הישיבות התיכוניות. הצורך השיווקי להגדיר את הגורם המייחד של כל ישיבה הביא להתגוננות רבות שהבדל ביניהן הוא לעיתים דק למדי. במקביל נותרה קבוצה לא קטנה של תלמידים שהמענה הישיבתי הקלאסי איננו מתאים להם. השאלה והיא: מה איתם? האם נגזר עליהם שלא לחוות את חוויית הישיבה, רק משום שכרגע הם לא במצב אישי שמחבר אותם למסגרת הישיבתית הרגילה?"

ביה

"כאן, דווקא במקום שבו נמצאים כל כך הרבה בחורים צעירים נראה שיש צורך במענה. יש צורך להציג תורה שנותנת מענה למרחבי החיים. גם לאלו שחמש שנים של ישיבת הסדר גדולות עליהם לעת עתה. עלינו להציג תורה שיש בה בניה אישית, מוסריות, שילוב של חיי מעשה עם קביעות עיתים לתורה. לצקת כבר בישיבה את הכלים שכל בוגר ישיבה יוכל להעתיק אל החיים שלאחרי הישיבה. כל אלו הם אוצרות עצומים ועלינו להגיש אותם לציבורים הרחבים של בוגרי הישיבות התיכוניות באהבה רבה וכדרך של קרבה, שמחה והזדהות".

וברמה האישית, מה גרם לך לקבל את ההחלטה ולעזוב?

"הגעתי לגיל שבו מותר לאדם לשאול את עצמו מה הוא עושה בעולם, מה הוא עושה באמת, מה השם רוצה ממנו באמת. הבנתי שאני יכול וצריך להוציא את הכוחות שלי אל הפועל ולהתמסר אל המקומות האלה. זו חובה גדולה שעומדת לפתחנו היום. אני חושב שזו בעיה ברמה

מגזרית ואפילו לאומית. אנחנו צריכים לעשות הכל כדי להתחבר ולחבר אנשים לדרך ולעולם של תורה. יש כל כך הרבה אנשים שהחיים שלהם חסרים את האור הזה ובשביל זה אנחנו צריכים להיות שם. זו העבודה החסידי של ההקשבה למה שקורה עכשיו ולמה שקורה באמת ומה שבאמת צריך".

מה באמת צריך, מה השם רוצה באמת מאיתנו ומה ההארה של השנה - אלו שאלות שנמשיך להרהר עליהם גם אחרי שהיחה הזו תסתיים. תודה רבה הרב אריה הנדלר. "תודה רבה ושנה טובה לכל קוראי 'קרוב אליך'".

כי בנו בחרתם

בואו ללמוד תואר ראשון B.Ed. במכללת אורות ישראל המובילה בסקר שביעות רצון* קמפוס מורשת יעקב ברחובות

בהתמחויות מבוקשות:

אנגלית | מתמטיקה | לשון | מדעי הטבע ^{חדש}

התמחויות נוספות: תושב"ע | תנ"ך | חינוך מיוחד | היסטוריה | תקשורת | מלמדים הסבת אקדמאים << מסלולים מיוחדים להמשך ישיר לתואר שני

מלגה ייחודית ע"ס 4,000**

אורית תורנית | הכרה בלימודים הישיבתיים | הסעות מכל רחבי הארץ | חדש! למידה היברידית ומקוונת

**להתמחויות אנגלית, מתמטיקה, לשון ומדעי הטבע לנרשמים לשנה א' תשפ"ב עד התאריך ח' תשרי תשפ"ב (14.9)

פגשו אותנו ב Google | 'תואר ראשון באורות רחובות' | או f

1800-500-210
ליר: 08-9485622 | 052-5001313/052-4004545 | Liran@orot.ac.il

*במסודות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחויית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020

תשובה נכונה

יש יתרונות באכזבה מכישלונות השנה החולפת < אנחנו לא אמורים 'להסתדר לבד' עם החטאים שלנו < הוודאות שאצליח להשתנות היא הבסיס לתשובה < האדמו"ר הזקן רצה לקרוא לכל תנועת החסידות 'תנועת התשובה' ולקרוא לחסידים 'בעלי תשובה' < איך ממש כל אחד מסוגל וחייב לעשות תשובה בשמחה < ומה הרמז הכי מדליק לשנת תשפ"ב?
שו"ת חסידות לקראת ראש השנה עם הרב יצחק גיזנבורג

לשנות ראש

אנחנו עומדים כבר בסוף אלול, בימי חשבון הנפש האחרונים על השנה שעברה. איך נכון לעשות חשבון נפש שבאמת יזיז אותי? אני רוצה בשנה הבאה להצליח יותר בעבודת ה'.

יש תורה של הבעל שם טוב (כתר שם טוב עא) שמתחילה במשפט "בענין עבודת השם יתברך, אף שאינו עולה לו לפי דעתו..." לכל אחד יש שאיפות בקדושה, שלא תמיד הוא מצליח לממש אותן. זו תופעה שכולטת במיוחד אצל מי שעדיין לא כל כך מנוסה בעבודת ה' - בחור שיש לו "ריתחא דאורייתא", שמאד רוצה להשיג הרבה, אבל לא תמיד מצליח. חשבון הנפש של סוף השנה קשור לענין הזה.

מצד אחד, בעולם הזה אף אחד לא משיג מה שהוא רצה. רבי אייזיק מהומיל זצ"ל, ה'משכיל' הגדול בחסידות חב"ד, מסביר שבעולם הזה אנחנו נמצאים במציאות של "עד ולא עד בכלל", ורק לעתיד לבוא נזכה ל"עד ועד בכלל". היום אנחנו מציבים לעצמנו יעדים, ולא מגיעים אליהם... לכן, בסוף שנה, כשעושים חשבון, כל אחד מאוכזב. זו ההרגשה של "תכלה שנה וקללתיה" - הקללה היא האכזבה, התחושה שלא השגתי מה שרציתי. ככה זה בעולם הזה, עלמא דשקרא - עולם של שקר וכזב, גם מלשון אכזבה.

צריך לזכור שיש בזה גם יתרון - אין ברוחניות דבר גרוע יותר ממצב של "שמח בחלקו". אם מישוהו 'מבסוט' מעצמו בסוף

השנה, בסיכום המעשים הטובים שלו, הוא חשוף להכשה של הנחש הקרמוני שמחדיר באדם את ארס הגאווה דווקא בסיים. על זה כתוב "ואתה תשופנו עקב" - הנחש נושך בעקב, בסיים, בסוף כל מעשה טוב ובסוף השנה כולה.

מצד שני, כעת הזמן לחדש את הרצון. חשבון הנפש הוא קודם כל על הדבר הזה בעצמו - האם רציתי מספיק? האם שאפתי מספיק? הבעל שם טוב אומר (כש"ט סח) שתלמידי אברהם אבינו משתמשים במדות של תלמידי בלעם הרשע בעניינים רוחניים, יש להם "נפש רחבה" להשתוקק הרבה בעבודת ה' ו"רוח גבוהה" לקיים "ויגבה לבו בדרכי ה'" - לרצות דברים גדולים ולהיות בטוחים שאפשר ליישם אותם.

עיקר התשובה הוא "רצוא", ומי שלא רצה מספיק, לא היה עם מספיק תשוקה ו"רצוא", צריך לעשות תשובה על הדבר הזה בעצמו. אם לא השגתי את מה שרציתי, כדי לחדש את הרצון צריך לשנות כיוון. כל ראש חדש הוא זמן לחדש את הראש, וראש השנה הוא זמן לשנות את הראש לגמרי - לשנות כיוון. אם לא הצליח לי בכיוון הקודם - צריך לפנות לכיוון חדש, אולי הוא יניב פירות.

בחסידות כתוב ששינוי כיוון הוא הסוד של "קרן זוית", שהיא נקודה של 'אין' בין 'יש' ל'יש' - בין התכניות הקודמות שלי לכיוון החדש שלי צריך נקודה של אין, של התבטלות לה', שמתוכה מקבלים כח לרצונות ותכנונים חדשים. זה

הסוד של ראש השנה, אחרי חשבון הנפש של סיום השנה. דווקא ההתבטלות הזו, מתוך האכזבה על כל מה שלא השגתי, נותנת כח להתעוררות חדשה של תשוקה ו"רצוא".

בכיה וחדוה

בתורות של החסידות ובסיפורי צדיקים מדברים על תשובה בשמחה ויודיו בשמחה. זה משהו 'למעיישה' בשבילנו, או קיים רק בסיפורי הבעל שם טוב?

השאלה איך עושים תשובה בשמחה, ומהי בכלל התשובה הזו, היא השאלה הכי חשובה, שרק בשבילה היה כדאי כל הראיון הזה. כמוכן, הנושא הזה מוסבר באריכות בכל ספרי החסידות, וגם בספרים שלנו הוא ממש היסוד (בעיקר במאמר שנקרא "פרק בעבודת ה'"), אבל ננסה לומר כאן את התמצית:

היסוד של הכל הוא ספר התניא קדישא, "התורה שבכתב" של החסידות. ספר התניא הוא ספר של בעלי תשובה - לא רק אגרת התשובה, אלא כל הספר. לא כולם יודעים ש"ספר של בינונים" (כפי שאדמו"ר הזקן קרא לספר התניא) הוא בעצם ספר של בעלי תשובה - יש דרך עבודת ה' של צדיקים ודרך עבודת ה' של בינונים, שהיא בעצם דרך עבודת ה' של בעלי תשובה. אם הבינוני ממש מוצלח, הוא עושה תשובה עוד לפני שהוא חוטא - אבל לבינוני יש יצר הרע של רשע, הוא מועד לחטוא, וסגנון העבודה שלו הוא סגנון של בעל תשובה. באמת ידוע שאדמו"ר הזקן רצה לקרוא לכל תנועת החסידות תנועת התשובה ולקרוא לחסידים בעלי תשובה.

השיא של התניא, במוכן הזה, הוא הציטוט מספר הזוהר, בסוף פרק ל"ד בתניא - "בכיה תקיעא בלבאי מסטרא דא וחדוה תקיעא בלבאי מסטרא דא" (בכיה תקועה בלבי מצד זה, וחדוה תקועה בלבי מצד זה). בכלל, אמרנו הרבה פעמים שבדור שלנו, דור של תשובה, הבסיס של כל עבודת ה' באופן מאוזן והתיקון לרוב ההתמודדויות בנפש הוא יחידת הפרקים כ"ו-ל"ד בתניא, הפרקים שמדברים על היחס בין שמחה למירות, ובעצם מלמדים את "נשיאת ההפכים" הזו של בעל תשובה.

יש רמז חשוב, ש-בכיה בגימטריא יחידה ו-חדוה בגימטריא חיה. במדרגות של הנשמה, העבודה הפנימית שייכת לנפש-רוח-נשמה, אבל ה'מקיפים' של הנפש (מה שמעל המודעות) הם חיה-יחידה, מהם באה עבודת התשובה ונשיאת ההפכים. רואים כאן שהשרש של הבכיה אפילו יותר גבוה, היא באה מהיחידה שבנפש ממש. בפשט של התניא הבכיה היא על הלא-טוב שלי והחדוה היא על הטוב שלי, הבכיה היא על העבירות שעשיתי והשמחה היא על כך שאני עושה תשובה וזוכה להתקרב לה'. אבל בעומק, הבכיה באה מהיחידה שבנפש - היא מבטאת את הקשר לה' במקום שלמעלה מטעם ודעת לגמרי, מקום בו אני מרגיש אי-ודאות לגבי כל הדרך שלי בחיים אבל יחד עם זאת בטוח בקשר שלי עם הקב"ה. החדוה באה ממקום של ודאות גדולה, של בהירות מה צריך לעשות - שגם היא חלק מהתשובה, כמו שעוד נסביר. בכל אופן, צריכים נשיאת ההפכים של בכיה וחדוה יחד.

ואיך כל זה קשור לפשט של התשובה? הרמב"ם מסביר שתשובה היא חרטה על העבר וקבלה לעתיד (זה ה"חק לישראל הוא" שמזכירים בראש השנה - ראשי תבות חרטה-קבלה). כמו שהסברנו, החרטה על העבר היא בעצם המירות והבכיה על הדברים הלא-טובים שעשיתי והקבלה לעתיד היא עם הרבה שמחה על ההתקרבות לה'. אבל יש לזה הסבר יותר עמוק, שמשנה את כל האופי של העבודה הזו. בעומק, החרטה היא הרגשת שפלות קיומית והקבלה לעתיד היא הרגשת הרחמים של ה'.

אני לא מסוגל!

חרטה היא שאדם חורט על לוח לבו את החטאים שלו ("וחטאתי נגדי תמיד"), וכך זוכר את השפלות הקיומית שלו - כמה הוא מצד עצמו עלול לחטוא וליפול שוב ושוב. במלים פשוטות, חרטה היא כמו להסתכל בראי פשוט לראות את האמת, לראות כמה אני נפול ורחוק. לפי המדקדקים האוהבים נוספת הרבה פעמים למלה "לתפארת הלשון", וכך השרש חרט קרוב מאד ל-חטא - העיקר של החרטה הוא פשוט להכיר את החטא שלי, את החסרונות והפגמים שלי, את הריחוק שלי מה'. יחד עם ראיית החסרונות שלי, הרגשת הריחוק, צריך גם לשמוע את ה' שואל אותי "איכה?!" - השאלה שה' שאל את אדם הראשון אחרי החטא שלו, בראש השנה, ואדמו"ר הזקן אומר שהיא שאלה שכל אחד צריך לשמוע את ה' שואל אותה. זו השאלה הקיומית של ראש השנה, שבלעדיה לא מזדעזעים ולא מתחרטים.

אבל אם אני כל כך רחוק ועלול לחטוא, איך אני לא מתייאש? איך אני יכול לקבל על עצמי להתנהג אחרת בעתיד? כאן באה הנקודה השנייה - הרגשת הרחמים של ה'. כתוב "נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל" - זו השפלות, אני נפלתי ואני לא יכול לקום! אבל הקב"ה מבטיח שהוא יקים את סוכת דוד הנופלת ("ביום ההוא אקים את סכת דוד הנופלת", כמבואר בזוהר שהיא לא תקום מעצמה אבל הקב"ה יקים אותה). אני אמנם חסר ורחוק וחוטא, אבל ה' אוהב אותי ומרחם עלי.

איך אני יכול להרגיש את זה? השפלות מלמדת אותי שלא מגיע לי כלום - אין לי שום זכות אצל ה', אני רק חייב לו הכל. ובכל זאת אני חי ונושם ואוכל ומקבל מה' עוד הרבה טובות. ה' מרחם עלי ואוהב אותי באהבה אין סופית. לכן אני בטוח שמתוך הרחמים של ה' עלי "ימינו פשוטה לקבל שבים" וגם לעזור לי בעתיד במלחמתי נגד יצר הרע. "אלמלא הקב"ה עוזרו אין יכול לוי" - אבל ה' הרחמן ודאי יעזור לי! אני רק צריך לקבל את היד המושטת לעזרה, זו הקבלה לעתיד, והרגשת השפלות שלי עושה אותי כלי קיבול לכך. כשאני מרגיש ש"אני בסדר", כשאני שוכח את החטאים שלי, אני מדי גאה בשביל לקבל עזרה - אני אומר לה' שאני מסתדר לבד' ונופל. אבל אם יש לי הרגשת שפלות קיומית יחד עם אמון ברחמים של ה' - אני מקבל את העזרה שלו בשמחה.

כתוב בספרי חסידות שהמודעות לרחמים

הבעש"ט בירושלים

תואר שני M.Ed. בנתיב חסידות

בתוכניות חינוך יהודי והוראת מחשבת ישראל
במכללה האקדמית הרצוג

מגוון קורסים מעמיקים בחסידות
סיוורים במחוזות החסידות בארץ ישראל
מפגש עם מיטב המרצים בתחום
מסע לערש החסידות במז'בוז', ברסלב, אומן, ברדיטשוב ועוד
המסע יתקיים בתחילת קיץ תשפ"ב

אפשרות
ללימודי ערב

מספר
המקומות מוגבל

שנת לימודים אחת
בקמפוס ירושלים

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 073-3742354 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

עבודת ה' נעשית בשמחה, גם אם בתוך הלב טמונה הרבה יראה, רצינות ואפילו מרידות. אבל כתוב שבימים הנוראים היה הסדר הרגיל אצל הצדיקים, החל מהבעל שם טוב ועד לרבי מליובאוויטש, הפוך – בחיצוניות ראו יראה ובפנימיות היתה שמחה.

כל האיזון של השמחה והבכיה הוא האיזון של "עבדו את הוי' ביראה" ו"עבדו את הוי' בשמחה", ואת סיוע הפסוק של "עבדו את הוי' ביראה", "וגילו ברעדה" (נשיאת הפכים של "במקום גילה שם תהא רעדה"), דרשו חז"ל דווקא על ראש השנה ויום כיפור. כלומר, בימים נוראים מה שרואים בחוץ הוא היראה. חשוב להדגיש שחיצוניות היא לא העמדת פנים. חיצוניות של העמדת הפנים היא הדבר הכי מאוס בחסידות...

חיצוניות כאן הכוונה מה שאני מרגיש באופן מודע, בחלק הגלוי של הנפש שלי, בעוד הפנימיות היא החלק הנסתר שטמון בתוכי ולא מורגש אפילו לעצמי. כך אדמו"ר הזקן מסביר את הפסוק "מה רב טובך אשר צפנת ליראיך", שבתוך הנשמות של "יראיך", שהעיקר אצלן עבודת ה' ביראה, צפון אין סוף טוב וחסד ("מה רב טובך").

אבל כתוב שהיו שנים שאצל הבעל שם טוב היה הפוך – שגם בימים נוראים ראו שמחה בחיצוניות ויראה בפנימיות. גם אצל הרבי מליובאוויטש היו שנים כאלה, ומי ששם לב ראה שבשנים היותר מאוחרות זה נהפך להיות הסדר הרגיל. ככל שעוברים הדורות, לקראת ביאת המשיח, היחס הזה משתנה לטובת גילוי השמחה גם בחיצוניות, גם בהרגשה הפשוטה של הלב בימי התשובה. המשיח נקרא "יוצא דופן" ("קיסר" בלשון חז"ל) – היוצא מן הכלל של הדורות הקודמים הופך להיות הדבר הקבוע. ובכל זאת, לא באים לבטל את היראה, לא באים לבטל ח"ו את ה"בכיה תקיעא בלבאי מסטרא דא" – בלי הבכיה הכל גארנישט (שום-דבר), רק שהיראה נכנסת פנימה ופועלת בפנים.

אפשר לומר שרק חסיד יכול להבין מהי נשיאת הפכים, ויכול להבין שחרטה על העבר היא פשוט שפלות וקבלה על העתיד היא פשוט הרגשת האהבה והרחמים האין סופיים של ה', להבין שהשפלות האישית שלי היא הכלי להכיל את אור הרחמים של ה', וככה להכניס את כל עבודת ה' להשראה של שמחת חתונה.

יודי שמח

הרב דבר על חרטה על העבר וקבלה לעתיד, מה שקורה בתוך הלב, אבל יש גם וידוי דברים – איך אפשר לשמוח כשאנחנו מזכירים את כל החטאים שלנו?

זו עוד נקודה חשובה, ממש בפשט. לפי לשון הרמב"ם, עיקר המצוה דאורייתא של התשובה הוא דווקא הוידוי. יש על זה הרבה הסברים, לפי נגלה ולפי פנימיות. בכל אופן, התשובה היא מצוה בתורה – וכל מצוה צריך לעשות מתוך שמחה של מצוה, שמחה שזוכים לקיים את רצון ה'. יוצא לפי הרמב"ם שדווקא בוידוי הכי מרגישים את השמחה של מצוה.

עצם התשובה היא בלב, בפנים, אבל הוידוי בפה הוא מעשה בפועל ("עקימת שפתיו הוי מעשה") שמחליט את הדבר בעולם המעשה ממש, כמצייאות ודאית, ויודי מלשון ודאי. התשובה בלב היא יחסית "רצוא", ויש בה משהו 'מערפל', לא נתפס, כיון שהוא שייך למקום העמוק ביותר בנפש, הכתר, העל-מודע, ואילו הוידוי מוריד את הדברים למטה, "שוב". לכן הרמב"ם, ששואף בכל מקום לודאות, החל ממצוות האמונה שהיא "לידע [בודאות] שיש שם מצוי ראשון", אומר שגדר המצוה התשובה הוא הוידוי בפועל.

של ה' יחד עם המודעות לשפלות שלי הן בסוד שני התמידים שצריכים להקריב כל יום. התמיד של שחר הוא "שויתי הוי' לנגדי תמיד", עם המודעות הקבועה לשם הוי' ב"ה, שם הרחמים, והתמיד של בין הערבים הוא "וחטאתי נגדי תמיד", בהרגשת שפלות קיומית. שתי החזיות האלה מרכיבות את עבודת התמיד שלנו – "כל ימי בתשובה".

הרמב"ם כותב להלכה שהקבלה לעתיד בתשובה היא עד "שיעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם". לכאורה זה נשמע מייאש, איך אני יכול להבטיח כזה דבר? אבל הכוונה היא לעשות את זה מתוך התודעה שה' מרחם עלי, ורק מכח הרחמים שלו אני מקבל לעתיד, ומשתף אותו בעדות הוו.

חתונה בשמחה עושים

ההסתכלות הזו נותנת משמעות אחרת לגמרי לכל התהליך של התשובה. היא הופכת אותו ממאזן-שנתי של מצוות ועבירות, כשאני רוצה להקטין את ההפסדים ולהגדיל את הרווחים, לתשובה אל ה' ממש. אדמו"ר הזקן מדגיש בתחלת אגרת התשובה שהתשובה היא לא על חטא כזה או אחר, אלא תשובה כוללת אל ה', כמו שהנביא אומר "אם תשוב ישראל... אלי תשוב". המפגש של השפלות שלי עם הרחמים של ה' הוא בעצם יחוד ביני לבין ה' – החזרת פנים בפנים, כשאני מרגיש את הצורך שלי בה' ואת הרחמים שלו עלי.

בלשון של חסידות וקבלה, השפלות היא פנימיות ספירת המלכות (ה תתאה שבשם הוי') והרחמים הם פנימיות ספירת התפארת, העיקר של פרצוף זעיר-אנפין (ו שבשם הוי') והיחוד שלהם הוא יחוד קודשא בריך ושכינתיה, התכלית של הכל! זה הופך את התשובה ליחוד, חתונה בין החתן, הדוד האוהב והמרחם שלנו, והכלה, שהיא אנחנו, נכנסת ישראל בכלל וכל גשמה בפרט, עם כל החסרונות שלנו. כמוכן, חתונה עושים בשמחה. השמחה היא החופה שמעל החתן והכלה, ההשראה של כל התשובה (ה עילאה שבשם).

באגרת התשובה אדמו"ר הזקן מסביר שיש תשובה תתאה (תשובה תתאה), שהיא תשובה מתוך מרידות, ותשובה עילאה, שהיא תשובה מתוך שמחה (תשובה עילאה). כאן השפלות של החרטה על העבר מרימה אותי אל הרחמים של הקבלה לעתיד ומשם מגיעים לשמחה הגדולה של התשובה.

קצת התבלבלנו מנשיאת הפכים – בימים הנוראים צריך פרצוף שמח או פרצוף רציני-עצוב?

עוד לפני החסידות כתוב (בספר חובת הלבבות) שההגדרה של חסיד היא ש"דאגתו בלבו וצהלתו על פניו". זו ההנהגה הרגילה של חסידים

הוא אדם שיש בו חסידות וקבלה. חסידות היא פנימיות וקבלה היא חיצונית. חסידות היא שמחה וקבלה היא יראה. חסידות היא רצון וקבלה היא חרטה. חסידות היא אהבה וקבלה היא שפלות. חסידות היא יחוד וקבלה היא חתונה. חסידות היא חתונה וקבלה היא יחוד. חסידות היא חתונה וקבלה היא יחוד. חסידות היא חתונה וקבלה היא יחוד.

אצלנו, נשים לומדות את יומן.
עם היומן החדש של
הרבנית ימימה מזרחי
תתחברי לעצמך,
לתורה ולזמנים.

להתמלא כל יום מחדש

היומן האהוב חוזר!

**מתנה
לכל רוכשת**
השיעור השבועי
יישלח אליך בכל
תקופת החגים!
לקבלת ההטבה:
info@parasha.org

**מהדורת
כיס
קומפקטית**

**מהדורה
אלבומית**

פרשה וא"ל

- מתנה שתלווה אותך למשך כל השנה
- הילולות ויארצייטים של ענקי רוח עם ציטוטים שלהם
- תוכן חגיגי למועדים ולתאריכים חשובים במעגל השנה
- עיצוב נשי-אישי מושקע, שמח ומקורי
- מקום לכתוב ולתכנן
- סגולות מיוחדות ועתות רצון לפתיחת הלב

ניתן להשיג בחנויות הספרים: צומת ספרים | סטימצקי | דברי שיר
בטלפון: 058-5490046 | 077-8066747 | או באתר פרשה ואישה www.parasha.org

מכון אבולעפיה

המרכז ללימודי פסיכותרפיה יהודית
בראשות ד"ר מיכאל אבולעפיה

ההרשמה בעיצומה לשנת הלימודים תשפ"ב

מסלול לימודי התמחות תלת-שנתי

התוכנית מיוערת לאנשי מקצוע בתחום הטיפול:

ישלם, פסיכולוגים, רואמים, אחיות, יועצים חינוכיים, וסטפלים בעלי השכלה רלוונטית.

- כצוות הנראים בראשות ד"ר מיכאל אבולעפיה מלמדים בין היתר: פיר כפת ליכוננות, כפי גל ידור, ספי ורי ברזם, ד"ר חיים כהן, ד"ר חנה קטן, גב' נעילה בן חיים, גב' לורה דוקאטי ונחמיה.
- בלישי אקדמי של אנליטיקת חלום ונשאל"ג עם סוכה בריבוי רעיונות.
- הלימודים מוכנים לזמול השתלמות.
- הלימודים מתקיימים באווירה יהודית.

050-3713712 | 073-2100099 | machon.aboulefia@gmail.com | <http://www.aboulefia-institute.org>

רמזים לשנה החדשה

ידוע שהרב עוסק הרבה ברובד הרמז של התורה, ובכל שנה נותן גם רמזים מיוחדים לאותה שנה. מה הרמזים שיכולים לכוון אותנו בשנת תשפ"ב הבאה עלינו לטובה?

נתחיל בראשי תבות, כנהוג. למעשה, כל ראשי תבות שהיו בעשור של שנות הנוני"ם (החל מתש"ג) מתאימים גם לעשור שלנו, כיון ש"נפלאות" יכול להפוך ל"פלאות". לכן אפשר להשתמש בראשי תבות "תהא שנת פלאות בכל", עם כל המשמעות שהרבי דבר על "נפלאות בכל". עוד ראשי תבות יפים הם "תהא שנת פנים בפנים" - "פנים בפנים" פירושו יחס פנימי, עמוק ואמתי, בין שנים, בין אדם לחברו ובין אדם למקום, אור ישר ואור חוזר.

הרמזים העיקריים הם בחשבון הגימטריא של השנה, תשפ"ב = 782. את הרמזים ראוי לסדר במבנה יסודי לפי פנימיות התורה, וכך מתקבל 'פרצוף' שלם, תמונה מלאה עם הרבה גוונים ויחסי גומלין. נעשה זאת בקיצור: הרמז הראשון, ואולי החשוב ביותר, הוא "וישם לך שלום" = תשפ"ב - החתימה, השיא, של ברכת כהנים. הברכה הגדולה ביותר היא השלום שהוא "כלי מחזיק ברכה" לכל הברכות. שנוכח לשלום בכל המישורים, שלום פנימי בתוך עם ישראל, שלום אמתי בכל העולם, שלום בבית ושלום בתוך הנפש של כל אחד ואחת, כמו הביטוי בתהלים "שלום בעצמי". חז"ל מפרשים "וישם לך שלום, זה שלום תורה" - התורה מגלה את השלום והשלמות בכל, גם בכל הפרטים השונים והדעות הסותרות, "אלו ואלו דברי אלקים חיים", בנשיאת הפכים שמעל השכל שלמבנה הרמזים שלנו, הרמז הזה שייך לספירת הכתר.

הרמז השני לקוח מתפלת שלמה המלך בחנוכת בית המקדש, ה' אמר לשכן בערפל". לשכן בערפל = תשפ"ב. גם בהר סיני ה' התגלה מתוך הערפל. ערפל הוא סוד נסתר, אי וודאות. בהשראת השכינה יש ממד של אי וודאות, משהו שאיננו יכולים לתפוס, כמו ביאת המשיח שלא ידוע איך יהיה עד שיהיה. ערפל הוא גם התעבות האדים לטיפות מים, שלב של 'איך' לפני היש החדש. גם הרמז הזה שייך לכתר, העל-מודע שמעבר לדברים המודעים-ודאים, "החכמה מאין תמצא".

הרמז הבא הוא מפתחת תפלת עמידה "א-להי אברהם א-להי יצחק וא-להי יעקב" = תשפ"ב. הרמז הזה מכוון להתמסרות בעבודת התפלה בשנה הבאה. לפי הקבלה, "א-להי אברהם" שייך לספירת החכמה, "א-להי יצחק" לבינה, ו"א-להי יעקב" לדעת - שלשת הכוחות של השכל, החב"ד.

הרמז הבא שייך מאד לראש השנה: עקדת יצחק = תשפ"ב. הסוד של עקדת יצחק הוא חיבור והתכללות מדות החסד והגבורה. אברהם איננו במדת החסד והאהבה התכלל עם יצחק בעל מדת הגבורה והיראה, ואז נאמר לאברהם "עתה ידעתי כי ירא א-להים אתה" ויצחק מסר נפשו באהבה. אין כמו עקדת יצחק לעורר עלינו רחמים, כמו שאומרים בתפלת ראש השנה "יעקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור". רחמים היא הפנימיות של ספירת התפארת, וכך יש כאן שלישייה של עיקר מדות הלב, חסד-גבורה-תפארת.

רמז נוסף: הר גרזים הר עיבל = תשפ"ב. בהר גרזים והר עיבל קבלו ישראל את התורה ונעשו ערבים זה לזה בכניסה לארץ ישראל, מעמד הברית בשכם עיה"ק. העמידה על שני ההרים היא כעמידת האדם על שתי רגליו, על-ידיהן ניתן ללכת, לפעול במציאות: רגל ימין צועדת בבטחון, כמו הברכות בהר גרזים (בדרום-ימין), ורגל שמאל מסייעת בתמימות, כמו הנכונות לקבל את ה"ארורים" בהר עיבל (בצפון-שמאל). לפי הסוד, זוג ההרים מקביל לספירת נצח והוד.

אדמו"ר הצמח-צדק מסביר שהחרטה בלב, עקירת הרצון מהחטא, הורגת את הנשמה של הקטגור, המלאך המשחית, שנברא על ידי העבירה. אבל, למלאך יש גם 'גוף', אותו הורגים בוידוי, שהוא מצוה מעשית. גוף מעשה העברה הוא משהו מוגדר, ודאי, ולכן צריך וידוי ברור 'להרוג' אותו. ואילו 'הנשמה' של העברה היא הפגם הפנימי, שהוא מאד 'אישי', סובייקטיבי, כך מסביר הבן-אישי-חי מה שכתוב ש"עומק הדין" מכוסה מבני אדם, כי הוא שונה מאחד לשני.

זה מחזיר אותנו לנקודה של השמחה: כיון שהוידוי 'הורג' את החטאים, יש בו שמחה, הריגת המזיקים היא עם שמחת נצחון - "ישמח צדיק כי חזה נקם", "ובכן צדיקים יראו וישמחו... וכל הרשעה כולה בעשן תכלה".

כמו שאמרנו, בעצם התשובה לשאלות האלה היא יסוד כל תורת החסידות - ואם נצליח להעביר את המסר הזה, או אפילו חלקו, כל הראיון היה כדאי.

יודוי ודאי

האם אפשר לדעת באופן ודאי שהתשובה שלי התקבלה? איך אני יכול להיות בטוח?

אמרנו עכשיו שהוידוי קשור לודאות. כאשר יש וידוי, כבר צריך להאמין שהתשובה התקבלה. כאשר דוד המלך הודה ואמר "חטאתי" מיד נאמר לו "גם ה' העביר חטאתך". כך מבואר בספר התניא, שאנו מתפללים בכל יום "סלח לנו" וחותרים בברכה "ברוך אתה ה' חנון הרבה לסלוח" - ודאי הוא סולח לי עכשיו, שאם לא כן זו ברכה לבטלה!

אדמו"ר הזקן אומר שם במפורש שגם בקשת הסליחה היום-יומית, עם האמון שה' סולח לנו בכל יום, קשורה לעבודת התמיד שהזכרנו - "תמיד של שחר היה מכפר על עבירות הלילה ותמיד של בין הערביים על של יום כן מדי יום ביום לעולם". התשובה התמידית, עם זכרון השפלות שלי (שהוא החרטה על העבר) וזכרון הרחמים של ה' (שהוא הקבלה לעתיד), מבטיחים גם סליחה ברגע שעושים תשובה.

בי"ב אלול היה האירצייט של הרבי ר' שמחה-בונם מפרשיסחא, ולמדנו ווארט יפה שלו. לפי כוונת הארז"ל, ראשי תיבות של המלים "ויברך דויד את הוי", ודאי, הם שם קדוש שצריך לכוון כל יום בתפלה. על השם הקדוש הזה אנחנו אומרים בימים הנוראים "הודאי שמו כן תהלתו". ודאי שוה בגימטריא עוד שם קדוש, קצת יותר מוכר לנו - "א-ה-י-ה" [אשר אהיה]. שהוא השם של ספירת הבינה, וגם השם של התשובה (שתלויה בבינה, "ולבבו יבין ושב ורפא לו"). מה הקשר בין הדברים? הרבי ר' בונים אומר שבעל תשובה צריך לומר 'אהיה טוב בודאי מעתה! מי שעושה תשובה צריך לחשוב שעד הרגע הזה הייתי לא בסדר, אבל מכאן והלאה הולך להיות בסדר. אם אין לו בטחון בענין, אין לו ודאות - זו לא תשובה. תשובה צריכה להיות עם ממד מסוים של בטחון וכעין ודאות שאני הולך להיות בסדר.

נוסיף רמז: כמו שאמרנו, המלים שלו איך שמובאות בספרים הן 'אהיה טוב בודאי מעתה'. אם עושים גימטריא, הביטוי הזה שוה 576, 24 ברבוע. 24 בגימטריא דויד (כמו שכותבים את השם שלו בפסוק "ויברך דויד", וכן בכל ספר דברי הימים, לשבח) - דוד הוא בעל התשובה הגדול בתנ"ך, "הקים עולה של תשובה".

ועוד רמז: 576 = סור מרע. כך אפשר לפרש "סור מרע ועשה טוב" - הרע היינו ההנחה הנסתרת, 'קביעה' בנפש, שלעולם לא אוכל להיות בסדר - ומוזה צריך לסור, אלא "עשה טוב" בקביעה חיובית שודאי אהיה בסדר.

שוב, תשובה היא לדעת שעד הרגע הזה אני לא טוב, לא בסדר, אבל "ברגעא חדא ובשעתא חדא" יכול להיות שינוי מהקצה אל הקצה ממש. בחסידות מביאים תמיד את הדין של "המקדש אשה על מנת שאני צדיק, אפילו רשע גמור מקודשת - שמא הרהר תשובה בדעתו", בהרהור בעלמא, ברגע אחד, מתהפכים מהקצה אל הקצה, מהרע לטוב, 'אהיה טוב בודאי מעתה'.

הווארט הזה מזכיר את הרבי ר' זושא, שכך היה מתבטא כל לילה בקריאת שמע על המטה שלו, שהיא בעצם עבודת התשובה שלו. קודם כל הוא עשה חשבון נפש על כל העבירות שלו, הלא-טוב שעשה, ואז אמר 'עד עכשיו הייתי לא בסדר לגמרי, אבל ממחר בבקר אני אהיה בסדר'.

התשובה צריכה להיות עם בטחון - בטחון גם שהתשובה שלי תעבוד אצלי בשטח וגם שהתשובה שלי תועיל לכפר עלי, שהרי "אין לך דבר העומד בפני התשובה". בטחון ושמחה הולכים ביחד, כמו שכתוב "כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו". הבטחון הפעיל, שה' נותן לי כח לעשות תשובה ולהצליח במעשי הטובים ("כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל"), ובודאי הוא גם סולח ומוחל לי ממלא אותי שמחה - כך זוכים לתשובה עילאה, תשובה מתוך שמחה.

אם יש חוסר בטחון, חוסר ודאות, שאהיה בסדר - על זה גופא צריך לעשות תשובה! היאוש הוא אבי אבות הטומאה, ואם האדם מתייאש ח"ו מכך שאי פעם הוא יהיה בסדר - צריך לעשות תשובה על זה, להאמין ש"אין דבר אבוד" ותמיד "אפשר לתקן".

סוד הנסירה

עוד שאלה אחת שמענינת אותי באופן אישי, אבל בטח לא רק אותי. כשמדברים על תשובה או על המלכת ה' אני מבין על מה מדברים - אבל מהו 'סוד הנסירה'?

שמדברים עליו בקבלה?

יש הרבה הסברים עמוקים לסוד הנסירה. בפשט, אדם הראשון, שנברא בראש השנה, נברא דו-פרצופין וכדי לשאת את חוה לאשה היה צריך 'נסירה' ביניהם, לבטל את החיבור שלהם גב-אל-גב ולאפשר להם לבנות יחס של פנים בפנים (אחד הרמזים של השנה, כמו שעוד נסביר). הקבלה מסבירה את התהליך בעולמות העליונים, אבל לנו חשובה המשמעות שלו ביחס שלנו עם ה'. לכן נגיד דבר אחד פשוט, בהמשך ישיר לרעיון שהסברנו עד עכשיו:

בקבלה כתוב שמה שמדביק את הזכר והנקבה גב-אל-גב הוא 'דינים', לכל אחד יש תביעות וביקורות כלפי השני, ולכן אי אפשר

שתהיי לראש

חשבת על תואר שני
בהחלטות לשנה החדשה?

זה הזמן שלך להתקדם
לתואר שני M.Ed.

ניהול וארגון מערכות חינוך

שנת לימודים אחת בקמפוס

מקרא וספרות חכמים

בדגש על האישה המשפחה
שנת לימודים אחת בקמפוס

ייעוץ חינוכי

חדש! תוכנית
למידה היברידית

מגוון
מלגות

יום לימודים
אחד בשבוע

התפתחות
אישית ומקצועית

חפשו Google "תואר שני באורות אלקנה"

03-376-376-7

*במוסדות האקדמיים במגזר הרווי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחויית הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון 'מאגר מחזות' 2020

ה' להתקרב אלינו ולהופיע בתוכנו. הכניסה של ה"חותם בולט" ל"חותם שוקע" היא זיווג, חתונה, שיש בה הפריה של המציאות בגילוי אור אלקי.

ועוד פירוש, אחרון בינתיים, לענין של ה'דינים' שהנקבה לוקחת לעצמה בשביל הנסירה: יש משמעות פשוטה של דין - דין ומשפט צדק. לנקבה-המלכות צריכה להיות חכמה של דין, כמו ששלמה בקש מה' בחלום שיתן לו חכמה לדרון את העם הזה. החכמה לדרון כוללת גם חוש בקורת וצדק מפותחים, וגם ידיעה פנימית מי זקוק לחיזוק ואת מי צריך דווקא 'להרגיע', "זה ישפיל וזה ירים". כשאנחנו יודעים להפעיל בקורת ושיפוט נכונים בתוך המציאות, קודם כל ביחס לעצמנו, אנחנו 'משאירים' לקב"ה את החסדים בלבד - שהוא רק ידון אותנו לכף זכות וירחם עלינו, ישפיע לנו רק שכר טוב ללא כל עונש. בלשון חז"ל, על הנסירה הזו נאמר "כשיש דין למטה אין דין למעלה". כל הבקורת העצמית והשפלות שהזכרנו, באופן שעושה משפט צדק שמתקן ומקדם את המציאות, משאירות לה' רק את תפקיד המרחם והאוהב.

אם כן, אמרנו כעת ארבעה פירושים, שכולם קשורים אחד לשני, לסוד הנסירה. אפשר, כמו שאנחנו אוהבים, להקביל את ארבעת הפירושים הללו לאותיות של שם הוי' ב"ה מלמטה למעלה. כמובן, כל המדרגות הן בתוך המלכות, אותה בונים ומתקנים בימים האלה בסוד הנסירה. נגיד את המבנה ב'אותיות קצרות', רק ברמז למי שמצוי במושגים, ומי שרוצה קשר שייך להתבונן בזה: הפירוש הראשון, שה'דינים' הם הרגשת שפלות קיימת, שייך למלכות. כמו שתמיד מסבירים, שפלות היא פנימיות המלכות (ה תתאה), כפי שאמר דוד המלך "והייתי שפל בעיני". הפירוש השני, של עבודת האתכפאי, שייך לתיקון המדות (ה-ו שבשם). הפירוש השלישי, של 'עשיית מקום', שייך לבינה (ה עילאה) - עליה נאמר "ואי זה מקום בינה" (בלשון הקבלה, ה"חותם שוקע" ובעיקר ה"חותם בולט" הם תיקון היסוד, יסוד הדכורא ויסוד הנוקבא, ושרש היסוד הוא בבניה). הפירוש הרביעי, לדרון דין אמת (שבשם) - "חכמת אלוקים... לעשות משפט".

כוונות לתקיעות

מה כדאי להתכוון בזמן התקיעות? נראה שהכוונות שיש בקבלה אינן דבר השוה לכל נפש, אז מה צריך להתכוון בפועל? ראשית, העיקר הוא "רחמנא אמר תקעו", לפני כל הכוונות והטעמים, הסודות והרמזים. עצם העמידה והרכוז "לשמוע קול שופר" כדי לקיים את מצות ה', מצות המלך, מתוך בטול וקבלת עול - זה דבר שלפני הכל ומעל הכל. מסופר שהבעל שם טוב הורה לתלמידו ר' זאב קיצים להתכוון לתקיעות. ר' זאב הכין היטב את כל כוונות התקיעות ורשם לעצמו על פתק לזכרון. אך לבסוף, בשעת מעשה, אבד הפתק לר' זאב והוא תקע בלב נשבר בלי כל כוונות מיוחדות... לאחר מכן אמר לו הבעל שם טוב שהלב הנשבר פותח את כל השערים למעלה מכל הכוונות.

למעשה, כדאי ללמוד את עשרת הטעמים של התקיעות מרבינו סעדיה גאון, כגון שהתקיעה היא סימן להמלכת המלך, ולזכור את הכוונה הפשוטה שכתב הרמב"ם "עורו ישנים משנתכם... וחזרו בתשובה". כוונה יסודית היא דברי מורנו הבעל שם טוב שקול השופר הוא הברת הקול הפשוטה שלפני כל חיתוך אותיות האלף-בית, וכמו שמבאר אדמו"ר הזקן באריכות.

מתוך הכוונות שלמדנו במשך השנים (בספרים ובשיעורים), אפשר לכוון ו'לעבוד' עם הכוונה הפשוטה: תקיעה-שברים-

להשתחרר מהפנית גב אל השני, מקשר של 'תן וקח', שהוא ההיפך מ"אהבה שאינה תלויה בדבר". בשביל הנסירה, כך כתוב, כל החסדים הולכים אל הזכר וכל הגבורות אל הנקבה, ואז לכל אחד יש את המקום והתפקיד שלו והם יכולים להפנות פנים בעבודת ה', לתת את כל החסדים לזכר ולקחת את כל הגבורות לנקבה זה בדיוק מה שאמנו עד עכשיו - לראות שה', דודנו, כולו חסד, אהבה ורחמים אין סופיים, ואילו אנחנו, הרעיה, לוקחים אל עצמנו ועל עצמנו את כל הבקורת, את כל האחריות לחסרונות, בחויה של שפלות קיומית. דווקא ההפרדה הזו, הנסירה, מאפשרת לנו לבוא ממקום שכולו נזקקות ולפגוש את ה' פנים בפנים במקום שכולו נתינה ואהבה.

חוץ מהרגשת החסרון והשפלות, ל'דינים' יש עוד משמעות פשוטה - דינים הם גבורות, וקבלת גבורות היא קבלת כח ועוז לעבודת האתכפאי, "איהו גיבור? הכובש את יצרו". לפני ה'נסירה' אין לנו, הנקבה, מספיק כח לעבודה הזו. לפי אחת הדעות, לפני הנסירה והבנין של הנקבה היא היתה בגדר "זנב", שהתרגום שלו בתוכחה שקראנו לפני ראש השנה הוא "חלש" (לעומת התרגום של "ראש" כ"תקיף"), אבל בנסירה אנו מקבלים את כל הכח לעבודת האתכפאי. ספר התניא פותח ב"משביעין" אותו תהי צדיק, וההסבר הוא ש"משביעין" הוא נתינת-כח, שובע, לעבודה הנדרשת. את הכח מקבלים דווקא מתוך השפלות הקיומית - הרגשת הריחוק מה' מעוררת רצון עז להתקרב אליו, על ידי כבישת יצר התאוות הזרות. גם הרגשת הרחמים האין-סופיים של ה' נותנת כח לעבודה - לעבודת ה"אתהפכא" של הצדיק. כלומר, הנסירה בעצם יוצרת הבחנה בין שני סוגי עבודת ה', עבודה של צדיק ועבודה של בינוני, שהוא-הוא בעל תשובה, כמו שהסברנו קודם. בעל תשובה אחרי הנסירה הוא חלש שנעשה חזק, כמו שאומרים היום על מי שנמצא בתהליך של תשובה שהוא 'מתחזק'. בכל אופן, בתניא כתוב שעל שני סוגי העבודה האלה כתוב "ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי" - שני סוגי 'מטעמים' שאנחנו זוכים להכין בשביל הקדוש ברוך הוא.

עוד משמעות של 'דינים' הם כח הצמצום. בשביל לברוא את העולם ה' צמצם (לעינינו) את האור-אין-סוף שלו, כדי לעשות חלל פנוי בו יוכלו לעמוד העולמות. התפשטות האור היא חסד והצמצום וההסתור שלו הם גבורה ודין. אדמו"ר הזקן מסביר בתניא שכמו שה' צמצם את עצמו בשביל 'לעשות לנו מקום', גם אנחנו צריכים לצמצם את עצמנו עבורו. לפי ההסבר הזה, לקחת לעצמי את כל הדינים פירושו של דבר לעשות בתוכי חלל פנוי, מה שנקרא בחסידות "חותם שוקע", שקיעה שהיא כלי קיבול. במציאות אין וואקום - "חותם שוקע" מושך לתוכו "חותם בולט", כשאני לוקח לעצמי את כל הדינים ומצטמצם, אני 'נותן' לה' את כל החסדים וגורם לו להתפשט ולמלא את החלל שבתוכי, כמו קו של אור שנמשך תוך החלל הפנוי. זאת חויה שאמנם אני מאד רחוק מה' (ההרגשה של השפלות), אבל ה' מאד קרוב אלי (ההרגשה של הרחמים). זו ממש ההרגשה של עשרת ימי תשובה, שעליהם נאמר הפסוק "קראוהו בהיותו קרוב" - לא שאנחנו קרובים אליו, בעבודה ובזכות שלנו, אלא שהוא קרוב אלינו מצדו (מה שנקרא בחסידות "קירוב המאור אל הניצוץ"). על הקרבה הזו נאמר "כי קרוב אליך הדבר מאד". הרמב"ן מסביר ש"הדבר" בפסוק הוא מצות התשובה והיודוי, שדברנו עליהן הרבה. התעוררות התשובה שלנו 'מושכת' את

תרועה-תקיעה כנגד צעקה-אנחה-בכיה-קריאה (כמבואר בספרים סוד ה' ליראיו ותום ודעת). נסביר בקיצור:

ההתחלה היא בתקיעה "פשוטה לפנייה", קול פשוט, צעקה פשוטה של היהודי כאשר הוא שם אל ה' יתברך, "צעק לבם אל ה'", מתוך אמונה שלמרות המרחק האיך-סופי הנדמה יש קשר עצמי שלנו עם ה', וכך אנו "זוכרים" לפנינו. תקיעה-צעקה זו היא כנגד אברהם אבינו, המאמין הגדול ואיש החסד (וכנגד אותי בשם הוי').

השברים הם אנחה השוברת את הלב, ושוברת כל גופו של אדם. אחרי הצעקה, בתנועה של "רצוא" אל ה', האדם חוזר ומתבונן בעצמו (בתנועת "שוב"), ורואה את מציאותו 'השבורה' בפועל (הרחוקה ממהותו הפנימית המושרשת בה). אנחה אמיתית היא

תחילת התשובה, כמו האם היושבת על המשבר (לשון שברים) בשעת הלידה. השברים-אנחה הם כנגד יצחק אבינו, מדת הדין (וכנגד אותה ראשונה בשם הוי').

התרועה היא בכיה. האנחה עצמה הופכת לבכיה, "גנוחי גנח" ואז "לילולי יליל", פורצים בבכי מתוך הרגשת ריחוק עצום מאלקים חיים ובתחינה לשוב אליו באמת. הבכי מכבס ומטהר, והוא מעורר רחמים רבים. בתוך הבכי עצמו מורגשים רחמי ה', ויש בו מתיקות נסתרת, כרמזו בספרי החסידות: "בשמך יגילון כל היום" ראשי תבות בכיה. התרועה-בכיה היא כנגד יעקב אבינו, הנושא קולו בבכי ומעורר רחמים על ישראל (וכנגד אותי בשם הוי').

התקיעה האחרונה, "פשוטה לאחריה", היא קריאה. הצעקה הראשונה היתה מתוך הרגשת ריחוק, אבל לאחר עבודת האנחה והבכיה, אנו מתעוררים בבטחון שה' קרוב אלינו, "קרוב ה' לכל קוראיו". הקריאה הזו, מלמטה למעלה, מגיעה עד המקום העליון ביותר, בפניה ישירה לעצמות ה', "בכל קראנו אליו, ולא למדותיו", וממתיקה את כל הדינים. התקיעה-הקריאה היא כנגד דוד מלך ישראל, מחבר ספר תהלים שכולו קריאה אל ה' (וכנגד ה

אחרונה בשם הוי').

מבקשים מהרב ברכה לכל הקוראים ולכל עם ישראל.

הברכה הטובה ביותר היא מה שנוהגים לאחל איש לרעהו, כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה! כתוב שיש שבעה דברים המכוסים מבני אדם, כמו "עומק הדין" ופרנסתו של אדם - מה שאנחנו נידונים בראש השנה, "בכסה ליום חגנו", ובע"ה יתגלה לטובה. סיום הדברים המכוסים הוא מלכות בית דוד מתי תחזור ומלכות חייבת מתי תכלה - אי הוודאות שמאפיינת את התקופה שלנו. יהי רצון שאי הודאות תהפוך לודאות אמיתית, שהקץ הסתום והמכוסה יהיה מגולה, "ושנת גאולי באה", בחזרת מלכות בית דוד למקומה, בביאת משיח צדקנו וטיכף ומיד ממש. ■

בית מדרש לתנ"ך
עז לישראל
ע"ש עזר וזלמן הי"ד

ללמוד תנ"ך בשביל הנשמה בשביל התואר

תוכנית ההוראה של מדרשת עז לישראל בית מדרש שהוא בית

לימוד תנ"ך עמוק ומחיה באוירה חמה במדרשה
ימי רביעי במדרשה בירושלים
יום נוסף לפי בחירת החוג במכללת הרצוג בגוש עציון

רננה: 0587599859 חרות: 0546396667
רעות לרר ראש המדרשה: 0508751947
ozleisrael.co.il

**לפרטים
וקביעת
ראינות**

הוֹרֵךְ וְהַחֲזִיק מְאֹד

שיחת הכנה לתקיעת שופר עם הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן, לרגל הוצאת ספרו 'יודעי תרועה' בניה זית

מִן הַמִּצַּר אֶל הַמֵּרְחָב

"הקל קול יעקב" – בהוא שופר דקא סליק". הוזהר הקדוש מזהה את השופר עם קולו של יעקב. כדי להסביר מדוע הדבר כך, נפנה אל הפסוק הנאמר כהקדמה לסדר התקיעות: "מִן הַמִּצַּר קִרְאתִי יְיָ-עֲנֵנִי בַמֵּרְחָב יְיָ-יְהוָה". יש בפסוק הזה גם שיקוף של חוויית התוקע וגם תיאור נאמן של השופר עצמו, שיש לו צד אחד קצר וצד אחד רחב, ודרך התקיעה בו היא מן הראשון אל האחרון – מן המצר אל המרחב. "הפכו ותקעו בו – לא יצא".

יעקב הוא הוא השופר. לא רק בקולו הוא משמיע את קול השופר, אלא בכל הווייתו הוא מדגים את גופו ועצמו של השופר, אותה שפורת המשמשת מסלול ליציאה מן המצר אל המרחב, יציאה שהיא סגולתו של יעקב והיא סגולתה המיוחדת של האומה הישראלית לדורי דורות.

בדרכה להיות ממשפחה לעם נצרפה האומה הזו בכור הברזל במצרים, וממנו יצאה למרחבי חירות, גאולה ותורה. את האירוע המכונן הזה לא הותירה בעבר, כזיכרון חשוב ונכבד, אלא הוסיפה לחיות בכל יום ויום. יציאת מצרים מוזכרת בתורה עשרות פעמים, ורבות מן המצוות המלוות אותנו מדי יום ביומו – תפילין, ציצית, שבת, ועוד – הן "זכר ליציאת מצרים". האומה הישראלית עטופה כולה ברעיון יציאת מצרים, זו דמותה, זו תנועתה, זה מפעלה. תמיד היא יוצאת מן המצר אל המרחב, ומן המרחב הזה למרחב גדול הימנו.

החג המבטא יותר מכול את הישראליות הוא חג הפסח, שבו נגאלנו ממצרים. לא לבדנו יצאנו ממצרים באותה שעה, אלא ברכוש גדול – תמצית מזוקקת של המיטב שבאוצרות התרבות האנושית, שמצרים הייתה פסגתה באותם ימים. אז התגלה בנו לראשונה סודו של יעקב-ישראל, ההופך כל עקוב למישור. את אותו כוח אנו מגלים בראש-השנה, כאשר אנו מחלצים את עצמנו, ויחד עמנו את העולם כולו, ממצרי השנה שעברה אל מרחבי השנה הבאה. לא לחינם קושר דוד המלך ע"ה את פסח וראש-השנה באומרו: "תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו... עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים" (תהלים פא ד, 1).

לעשות רצון ה' יתברך, שהוא ציווה ואנחנו עושים רצונו, והשנייה היא – הנכונות להמליך את ה' יתברך שהרי זה יום מלכותו.

"מעבר לאלו, ראוי לכוון על הדברים שהדגישו חז"ל בכרכות המיוחדות של היום הקדוש – מלכויות, זיכרונות ושופרות. בנוסף למרכיב ההמלכה שהזכרנו, העניין השני הוא הזיכרון של עקדת יצחק, שמדגישה את המקום המיוחד של עם ישראל ביום הדין, ויעלה זיכרונו לפנינו לטובה. עניין נוסף הוא, לעורר את הגעגועים

מבין כל הדרשות וההכנות לתקיעת שופר, יש ווארט אחד שחוקק על לבי, והוא חוזר אלי כל שנה מחדש, משתף אותנו הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן. "בילדותי, אבי מורי סיפר לי על הקוצקער רבי, שכהקדמה לתקיעות, היה דופק על הבמה ושואג את המילים של חז"ל: 'רחמנא אמר תקעו! אני חושב שלא עברו עלי אף פעם התקיעות בראש השנה בלי מחשבה על המילים הללו. יש בהן את העוצמה של האמירה הפשוטה והאמיתית, שאחרי כל ההשגות והכוונות, עיקר העבודה הוא 'לעשות רצונו כרצונו'. מצד האמת, זהו היסוד של מצוות השופר, ובעצם גם של כל עבודת ה' במשך השנה".

על גבי היסוד שלמד הרב יהושע מהקוצקער, הוא פיתח במשך השנים בניינים מפוארים של כוונות הלב, מסביב למצוות תקיעת השופר. בשנים האחרונות, במסגרת שיעורים בישיבת רמת גן, התמקד העיסוק של הרב במאמרי הוזהר הידועים, שמודפסים במחזוריים של ראש השנה כהכנה לתקיעות. כעת, לקראת ראש השנה הבא עלינו לטובה, תמצית השיעורים והרעיונות הללו, יוצאת לאור בספר חדש: 'יודעי תרועה' – דרכים בכוונת התקיעות. הספר, שופך אור חדש על יום ראש השנה בכלל, ועל מצוות תקיעת השופר בפרט. על פי מאמרי הוזהר הקדוש, נחשפים ממדי עומק ותהליכים פנימיים שמתרחשים ביום הדין, ומעניקים לכל מבקש ה' דרך והכוונה להתעלות ביום הקדוש.

ישראל ממליכים בני ממליכים

האם הרב ממליץ בזמן המעמד של תקיעת שופר לחשוב על דרשות וכוונות כמו אלו שמבוארות בספר? איך צריך לכוון את המחשבות בדקות הארוכות הללו שבהן עומדים ומקשיבים לשופר?

"חשוב להבחין בהבדל שיש בין הכנה לפני חג לבין המחשבות בזמן אמת של התקיעות. בהכנה המוקדמת, יש בהחלט מקום לאריכות דברים ולהעמיק ברעיונות מורכבים. ההכנה הזאת שמעלתה גדולה, נותנת לאדם הקשרים רחבים סביב המהות של התקיעות, אבל היא לא שייכת לזמן הקצר שבו מקיימים את המצווה. נכון שישנם אנשי-מעלה מיוחדים, בעלי השגות ומדרגות גבוהות, שמסוגלים לכוון ולחשוב על כל העומקים והכוונות בתוך הזמן הקצר של התקיעות. אבל רוב בני האדם לא יכולים לעמוד בזה. לכן, צריך להתכונן הרבה לפני כן, אבל את כל העבודה היקרה של ההכנה צריך להשאיר ברקע בתור 'אור מקיף'. בשעת תקיעת השופר, בתור 'אור פנימי', צריך לשמור את המחשבות עם הכוונות הבסיסיות, שהן גם הכי חשובות, ומהן צריך להיזהר שלא לפחות בכלל".

מהן אותן כוונות?

"ישנן שתי כוונות עיקריות, שלעולם כל העומקים שנלמד, יבואו רק לפתח אותן", מסדר הרב יהושע את הדברים, "הראשונה היא –

הצטרפו
עכשיו:
*8980

אוזנים אוזניים עם אותיות וילדים

חודש
היכרות
ב-5 שנה
בלבד!

חדש
בסדרה!

התוכנית
החדשה
אותיות וילדים

למצטרפים עכשיו -
סט הספרים האהוב של נדב נווה
'החיים על פי ינון' במתנה!!!

* המתנה בתחובות לשה

בין הכותבים: שי צ'רקה עם קומיקס "הרצל" | ג'קי ריחי | מושיק גולסט עם קומיקס "המטה השבור" | נתנאל ובת-אל אפשטיין | חיים ולדר | אורי לרמן | טוביה רוזנפלד | אבישי שטרית | יהונתן רוזננק | נדב נוה | אתי אלבוים | דובי קייך עם קומיקס "ארתור ובלו" מדורים: יצירה | אומנות | לימוד אנגלית | ציור | אפיה ובישול | טבע והיסטוריה | תרבות ומדע | אימון אישי ויועץ ועוד

אותיות וילדים
יחד עם אבי טראן

הצטרפו עכשיו << שלחו סמס ל-055-9663035
או התקשרו *8980 | או חפשו בגוגל 'מגזין אותיות וילדים'

בית
פנימה
מגזין לילדים

מלך הפיץ בחיים

מה אנו יודעים על ראש השנה? התורה שבכתב סתמה ולא פירשה דבר מלבד קול התרועה, ובדברי נביאים וחכמים מצינו פנים לכאן ולכאן. מצד אחד, ראש השנה הוא "היום הרת עולם", יום שבו מעמיד הקב"ה במשפט כל יצורי עולמים. זה היום, "יומא דדינא רבה" בלשון הזוהר הקדוש, שכל יראי ה' רועדים מפניו כל אחד על פי מידתו, יש מראש-חודש אלול ויש אף קודם לכן. מצד שני, הנביא מכריז ואומר: "לכו אכלו משמנים ושתו ממתקים... כי קדוש היום לאדנינו ואל תעצבו כי חדות ה' היא מעֹצְכֶם". ראש-השנה הוא יום טוב של ממש, וכל עצב מחלל את קדושתו.

המעין בספרי רבותינו מן הדורות הקודמים ימצא שעיקרם נוטה לצד היראה והדין. ברם, נשתנו הטבעים ונתחלפו הרוחות, וכך דווקא בדור האחרון, שוודאי אינו עולה על קודמיו לא במעשים ולא בצדקות, הביא אותנו אור קץ המגולה אל דרך חדשה. תאמר שהיא חדשה ממש? חלילה. דרך זו כבר הלכו בה אבותינו, אך "שכחום וחזרו וייסדום".

פוק חזי מאי עמא דבר, וראה כיצד בבתי כנסיות שבארץ ישראל משמשים בערכוביה יראה ואהבה, חרדה וחדווה. החרדה, מצד הדין היא באה; והחדווה, מצד הברית והאהבה שאינה תלויה בדבר היא פורחת ועולה.

הדין, כפי שמספרת הגמרא, פונה אל האדם ושואל למעשיו בשנה החולפת. הוא סופר ומונה כמה מצוות יש בידו ומנגד בכמה עוונות נכשל. הוא בוחן ובודק לאיזה צד נוטה כף המאזניים הפרטית המכריעה את חייו, ובסיכומו של חשבון – לאיזה צד נוטה הכף הכללית המכריעה את העולם כולו לחובה או לזכות. בסופו של דבר הוא גם כותב וחותם כל אדם בספר הראוי לו, לחיים או למוות.

הברית, כפי שלימדונו בעלי המדרש ופנימיות התורה, מביטה מעבר למעשים. היא מבטאת את מבטו של המלך, שעוד בשבתו על כיסא דין הוא מבקש עצות כיצד להסות את המקטרג ולגמור את דינו של אדם ועולם לשנה טובה ומתוקה. אם הדין צופה בחיצוניות ומסיק את מסקנותיו, הרי הברית פונה אל השורש הפנימי, אל עומק הקשר שבינינו ובין ה' יתברך, שאין שום חשבון עבירות שיוכל להעיב עליו.

הברית שבה ומגלה לנו שהקב"ה אינו רק מלכנו, אלא קודם לכך ועמוק הרבה מכך – אבינו. מתוך כך, היא קוראת אלינו לגלות את נקודת ה"בן" שלנו, שבה אנו שייכים אליו יתברך בעומק עצמיותנו, ולעורר אותה לחיים חדשים.

אין לנו מקור נאמן ומחיה להתבוננות בצד הברית ולחותם שהיא מטביעה בעבודת ה' שלנו יותר מספר הזוהר הקדוש, תלמודה של פנימיות התורה. חכמי הפנימיות, באופן טבעי, הם המוכשרים להביט פנימה ולחשוף את האהבה העמוקה המסתתרת מאחורי החזות החיצונית הקשה. כשהנהגה האלוקית מראה לנו פנים ועופות, הם לוחשים באוזנינו דברי נחומים המגלים לנו כמה תוכו של הדין הזה רצוף אהבה, ומראים לנו שאותו המלך הדין אותנו הוא המרחמנו וחיפץ בחיינו.

והציפייה לשמוע את קול שופרו של משיח. כמוכן, אם אדם יכול עוד מעבר לכך, לכוון בדקדוק מה המשמעות של תקיעה, ומה עניין השברים והתרועה, אשריו ואשרי חלקו."

אולי הרב יכול לשתף על המחשבות שלו בזמן תקיעת שופר?

"יש נקודה שחוזרת אצלי די בקביעות בזמן התקיעות, והיא המחשבה על מעלתם של ישראל. זאת נקודה מאוד מרכזית – בעצם

אין אפשרות להמליך את ה' בעולם, אלא על ידי בנו בכורו – ישראל עמו. המאמר הראשון בספר "יודעי תרועה" עוסק בנושא הזה – האומה הישראלית שנבחרת כל שנה לחיים חדשים, לה ולעולם כולו, על פני הקטרוג של השטן. הזוהר שלפני התקיעות, מדבר על כך שסיפור הברכות ליעקב ועשיו, חוזר על עצמו באופן רחני בכל ראש השנה. אחרי הבירור בו ישמעאל ושאר האומות בני קטורה נפרדו והתבררו מעם ישראל, נותר עשיו כמתמודד על הבכורה – הנהגת העולם. עם ישראל נבחר בכל שנה מחדש על ידי קול השופר להנהיג את העולם לגאולה שלימה."

תקיעות דמיושב הדעת

למרות שחלק בלתי נפרד מעיצוב עבודת ה' של כל יהודי נובע מהחוויות בבית הכנסת בו הוא גדל, אצל הרב יהושע דווקא השנים שבהן מילא שליחות בראש השנה, זכורות לו כמשמעותיות יותר.

"מגיל מאוד צעיר הייתי בשליחויות בימים נוראים", מספר הרב יהושע. "הלכתי להתפלל במקומות שבהם היה חיסרון באנשים – בעיקר בשנים הראשונות של ישיבת עוד יוסף חי בשכס. מכיוון שלא היו אנשים במקומות הללו, נעשיתי בעל תפילה כבר מגיל צעיר."

במקומות כאלה לא יותר קשה להתרכז? אולי אפשר לקבל המלצה עבור יהודים כאלה שיש להם פחות יישוב הדעת, איך בכל זאת לקבל מהעושר הרוחני של ראש השנה. זאת יכולה להיות אמא מטופלת בתינוקות שבקושי יכולה לשמוע שלושים תקיעות דרך החלון של בית הכנסת, או מישהו שהתנדב להיות חזן במקומות נידחים שבהם מעט הציבור שיש רוצה להריץ את התפילה... מה יעשה אדם במצבים כאלה?

"יהודי שמנוע מיישוב הדעת בגלל שיש לו מצוות אחרות עליונות ונשגבות – צריך להיות בשמחה!" מוסיף הרב יהושע ומעודד, "המצוות הללו ודאי מצטרפות לכל עבודתו בראש השנה, ואדרבה – מרוממות אותה הרבה יותר. אם הוא מזכה אחרים בתקיעת שופר ובתפילות ראש השנה, הוא זוכה למעלה שאין כדוגמתה. אפשר להבין את גדול המצווה של זיכוי יהודים אחרים, מעצם העובדה שההכרעה המקובלת היא, שראוי ליהודי לעבור את כל הקשיים של הכוונה ומהירות בתפילה, ועוד קשיים רבים אחרים – רק כדי לזכות יהודים אחרים. בדוגמה השנייה – אמא שמגדלת ילדים – ודאי שמעלתה עליונה לא פחות. החשיבות של גידול הילדים כל כך גדולה, עד כדי שהתורה פטרה אותה לגמרי ממצוות עשה שהזמן גרמן, כדי שהיא תוכל לעסוק בבניין בית בישראל! מניעות כאלה ודאי שמרוממות את הנפש ולא מחסירות ממנה."

שופר שמח

בספר, כמו בתפילות בישיבה, מורגשת השמחה באוויר, זה נשמע כדבר חידוש. בדרך כלל האווירה היא של יראה וכובד ראש.

"גם חתן שאומר לכלתו תחת החופה: 'הרי את מקודשת לי', אומר זאת בכובד ראש" מסביר הרב יהושע "למרות שהוא נמצא בשעה שהיא אולי השמחה ביותר בחייו, הוא מרוכז ברוממות העליונה של השעה ובעומק המשמעות של מעשיו, ולכן הוא שרוי ברצינות עמוקה. צריך להבין, שלא רק שכובד ראש לא סותר שמחה, אלא אפילו מידת הדין שכולטת בראש השנה איננה באה למחוק את האדם או לדכא אותו. התכלית של מידת הדין, היא להוליד את האדם ואת העולם כולו לשנה חדשה, באופן יותר גדול ויותר עמוק.

"לפני כמה שנים זכיתי לעמוד שעה ארוכה יחד עם הרב גינזבורג שליט"א בחופה שהתארכה מאוד, ויכולתי לשאול אותו כמה וכמה שאלות. אחת השאלות ששאלתי הייתה על ראש השנה אצל הרבי מלובוביץ'. רציתי לדעת, האם הייתה אצלו יותר יראה או יותר שמחה? הרב יצחק חיך וענה לי: 'אצל הרבי, כל שנה הייתה יותר שמחה מהשנה שלפניה'."

לבחור נכון

שלו, זה לא מבחירה אלא מפחד. אני לא מאשימה אותך חלילה וגם אין פה שום שום טענה, אבל חשוב לי שתביני את המציאות. פחדת לפרק את התמונה של המשפחתיות שמא יגרם נזק לך לילדים ואפילו לו אבל הבחירה שלך האמיתית הפנימית היא לחיות חיי משפחה שיש בהם ברית אמת. אין מקום להימורים לשקרים להתמכרויות. זה שלא נפרדת ממנו למרות שגילית שהוא הפר את הברית זה היה מפחד ולא מבחירה" ני-סיטי להסביר למרות שידעתי שזה עלול לעורר בה רגשי אשם או כעס על האופן שבו נהגה.

"הבנתי, כשיש פחד אין בחירה" אמרה דבורלה "נכון, אבל מה ההבדל בין הבחירה שלך לבין הפחד שלך? איך יודעים אם זו בחירה או פחד? לפי הכעס. אם זו בחירה אז אין שום צלקות של כעס כי היתה לך מערכת שיקולים מול העיניים ויכולת באותה מידה לבחור אחרת. אם החלטת להישאר איתו ועדיין נשאר בך כעס וכאב סימן שלא בחרת בזה אלא הלכת על זה מתוך הכרח בתחושה שאין לך ברירה. הדבר הזה, משאיר המון כעס, כי אף אחד לא רוצה לחיות כאילו הכריחו אותו זה מוליד המון כעסים.

כשאת אמרת אני לא נפרדת ממנו ואני משאירה אותו בבית למי רות שהוא עדיין לא חדל ממה שהוא עשה, את בעצם אמרת אני בוחרת בבעל שאני לא מכבדת. לא כיבדת את הבחירה שלך. אם היית נפרדת ממנו אז היית מכבדת את הבחירה שלך שאת לא מוכנה לחיות עם בעל כזה. אז היית נשארת שלמה עם הבחירה

ואז, אם גדליה היה עושה תשובה הוא היה יכול לחזור הביתה והיית יכולה לבחור אם לקבל אותו או לא.

הבחירה שלך צריכה להיות בחירה שלא קשורה בכלל אליו. הכוונה: את לא בוחרת בשלילי - אם הוא חטא, שילך. עד שיחזור להיות הבעל שבחרת ויתאים לבחירה שלך" סיימתי "בגלל זה אני לא רוצה אותו, אני לא רוצה בעל שמבזבז בלי אחריות, אני לא רוצה את הבעל הזה" אמרה בחוסר אונים "תביני מה הבעיה. עברו שנתיים, הוא נגמל, הוא בעל לתפארת. הבעיה היא, בגלל שלא כיבדת את הבחירה שלך קודם, אז עכשיו קשה לך לכבד את הבחירה שלך. כי עכשיו הוא כן עשה תשובה וקשה לך לכבד את הבחירה שלך. לכבד את הבחירה שלך, זה להבין לעומק שהוא לא יכול לפגוע בבחירה שלך, היא שלך, לא שלו. את חייבת להבין שזה לא קשור אליו אלא אלייך. בגלל זה, לכבד את הבחירה פרושו של דבר, להבין שאת בחרת בו. את לא מוותרת עליו, אבל את רוצה אותו כמו שהוא צריך להיות. מה שחשוב בבחירה שלך זה היכולת לייקר אותה. זה נקרא לבחור".

"האמנתי שאנחנו זוג מושלם. שהקב"ה תפר את גדליה אלי בול לפי המידה. מאז שגיליתי שהוא מבזבז המון בלוטו, שהוא העלים ממני כל כך הרבה כספים, שהוא גילה את הפרצוף האמיתי שלו הכל השתנה מבחינתי. בעבר הייתי רושמת לו ברכות, מרגיש שה אליו געגוע, היום אני לא מצליח להרגיש אליו כלום. נאטמתי אליו. אני מודה על הדברים שהוא עושה למעני, אבל לא מצליחה להרגיש אליו. אני לא רוצה אותו, אני לא רוצה לחיות ככה. אני רוצה שהוא לא יהיה בחיים שלי" אמרה דבורה בכעס.

"את יודעת מה הייתי אומר לך לעשות ביום שגילית את כל החובות שגדליה הכניס אתכם עם חוסר האחריות שלו?" שאלתי "מה?" שאלה בהשתוקקות מלאה לתשובה "הייתי אומרת לך לבקש ממנו שיעזוב את הבית לפחות לחצי שנה". אמרתי

"נו, זה בדיוק מה שאני רוצה לעשות עכשיו אני רוצה שהוא יעזוב את הבית שיעזוב אותי בשקט עכשיו" קפצה בנחישות "עכשיו זה כבר לא רלוונטי. עברו כבר שנתיים מאותו היום. תראי דבורלה הוא התחרט, חזר בתשובה, הוא מתנהג היום כמו סופר בעל-פה לא מתאים. הסיבה שהייתי אומרת לך ביום הגילוי לבקש ממנו שיעזוב את הבית, מלבד זה שהוא יעשה חשבון נפש רציני עם עצמו זה גם עבורך כדי שאם תחליטי לחזור אליו, תהיי שלמה עם הבחירה. זה היה נותן לך בנפש את התחושה שבחרת ואין לך על מי לכעוס.

כל הכעס שאת מתארת כל הזמן, זה הכעס על ההכרח, את מרגישה שאין פה בחירה, "שהכריחו" אותך להישאר איתו למי רות שבעצם לא רצית. הוא בחר להוציא כסף מיותר, אף אחד משמייים לא גרר אותו לעשות את זה ולאבד את כל הנכסים שיש לכם. היום הוא בוחר אחרת, הוא בוחר להתמודד עם כל הקשיים שלו, עם הגמילה, עם זה שאת כועסת עליו ומלאה בצלקות ממנו. המקום שלך חייב להגיע לידי ליבון וביורור אמיתי, מה עכשיו את בוחרת פה" הסברתי

"זה שאת אומרת שלקחת אחריות על הבית שלכם ובגלל זה לא הוצאת אותו מהבית אני חושבת שבתוך לקיחת האחריות היה גם ויתור על האישיות שלך." ניסיתי להסביר לה למרות שידעתי שזה ייצר בה התנגדות.

"אני דווקא גאה בזה שהתנהגתי באחריות, אני לא חושבת שזה לא היה נכון להגיב ככה. אם הייתי מגיבה באימפולסיביות, אם הייתי רוצה לפגוע בו זה היה פוגע יותר בילדים ובבית. למה את מעמידה את זה בכזו צורה שלקחת אחריות זה ויתור על האישיות שלי?" התרעמה דבורה

"כי האישיות שלך זה הבחירות שלך. אם תביני למה את טועה זה יעזור לך להתמודד עם מה שאת מרגישה עכשיו. את טועה, כי בסוף זה שלא נפרדת ממנו באותו הזמן שגילית את השקרים

הטור נכתב בהשראת הרצאותי המרתקות של הרב אליהו לוי | ברכה והצלחה!!

חנה דיין אור ישראל | בוגרת בית הספר הגבוה לתורת הנפש | MA טיפול זוגי ופרטני | מתמחה בליווי לצמיחה מתוך משבר | קליניקה פרטית באזור המרכז | טלפון: 054-4480705 | מיייל: hanna.tipul@gmail.com

התוועדות
התוועדות

הרב שבתי סלבסיצקי, שליח חב"ד באנטוורפן

מי יעשה את הצעד הראשון?

הבחור משוויץ יושב ליד הכיסא הריק במטוס, כשכולו זועם על חוויית הטיסה שהתקלקלה לו, ולא העלה בדעתו לעשות דבר אחד פשוט... < הן שהפציר באביו להסביר לו מה הסתתר מאחורי התנועה הקלה באמצע מחנה הקיץ, לא העלה על דעתו איזה סוד נורא הוא יגלה > ומה אמר הרבי לאדם שניסה ללא הצלחה לגשר בין שני מוסדות מסוכסכים?

ממנו. הנשמה היא עשירה וכוחותיה הם אין סופיים!
לחיים!

ראש השנה נקבע כידוע ביום יצירת האדם שהיה היום השישי לבריאה. מדוע הוא לא נקבע ביום הראשון לבריאה - בכ"ה באלול? מפני שכוונת הבריאה היא האדם.

את עליונותו של האדם על שאר הנבראים ניתן לראות כבר באופן יצירתו. בעוד שאת כל הנבראים ברא ה' כדיבור: "ויאמר אלוקים יהיה אור"; "ויאמר אלוקים יהי רקיע" ועוד, את האדם הוא יצר בשני שלבים כאשר תחילה הוא צר צורת אדם מעפר, ובשלב השני נפח בו את נשמתו וככתוב: "ויפח באפיו נשמת חיים". מדוע נפיחה ולא דיבור?

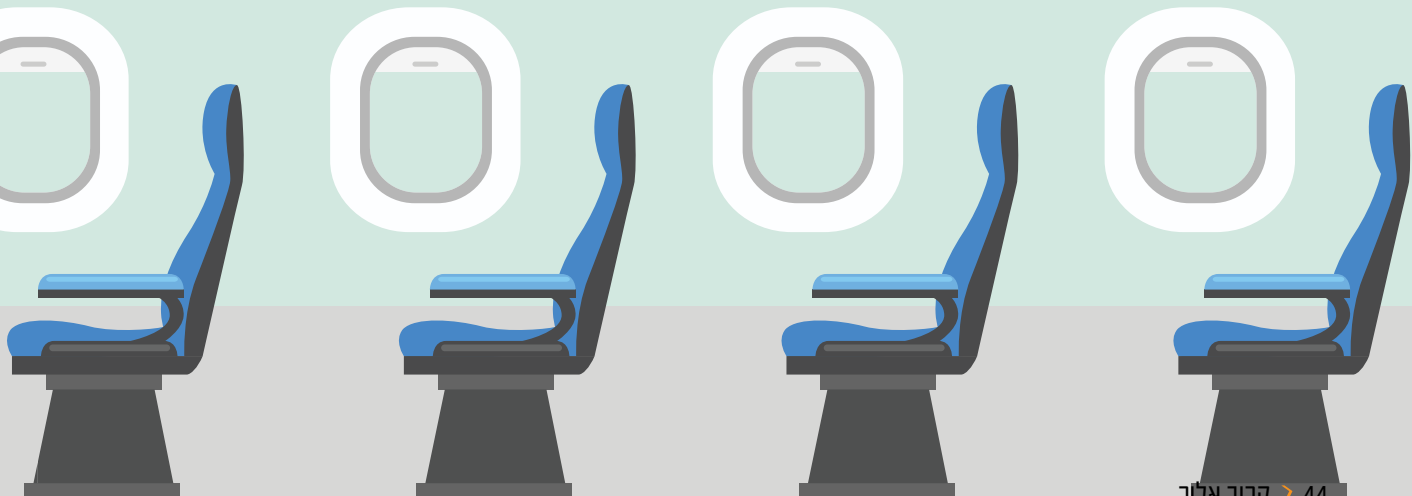
יש שני הבדלים ברורים בין דיבור לנפיחה. **בזמן שדיבור בא לנו בקלות רבה ואנו מסוגלים לדבר ברצף שעות בלי כל קושי, הנפיחה דורשת מאיתנו מאמץ**, כך שאם ננפח בלונים בזה אחר זה, תוך דקות מספר נתעייף. למה? בגלל שנפיחה היא הוצאת אויר מתוך-תוכנו ואילו הדיבור הוא חיצוני יותר.

הרבי הרש"ב אמר פעם ווארט נפלא: **הן לעשיר והן לעני יש זמנים טובים יותר ויש זמנים טובים פחות**. לעיתים העשיר רואה ברכה בכל עסקיו, ולעיתים הוא פוגש ברצף של כישלונות ומצוי בחובות. לא פעם אני נכנס למשרדים של אנשים עשירים והם אומרים לי "היום הפסדתי 4 מיליון דולר" ואפילו סכומים גדולים מכך.

ומנגד, גם אצל העני יש זמנים טובים - פתאום הוא קיבל תרומה של חמישים יורו והוא מאושר, ויש זמנים פחות טובים בהם הוא מצוי בדחקות נוראה. אז מהי נקודת ההבדל ביניהם?

וביאר הרש"ב שההבדל הוא עצום. **העשיר גם בהפסדו הוא חש עשיר שהפסיד. הוא תופס עצמו כעשיר גם בזמנים הקשים. העני לעומת זאת, גם בזמן בו הוא נהנה משפע יחסי, הוא רואה עצמו כעני מסודר. התודעה שלו היא תודעה של עניות**.

וסיים הרבי הרש"ב ואמר: יהודי צריך לחוש שהוא עשיר! כשכוונתו היא לעשירות רוחנית. התודעה של יהודי צריכה להיות תודעת עושר, שכן הנשמה האלוקית שבקרבנו נמצאת בקשר ישיר עם הקדוש ברוך הוא, וכל המשברים שבעולם לא יוכלו לנתק אותה

כזו היא התנהלותו של אדם שאיננו מסוגל לצאת מהריבוע שלו.

לעומת האנשים המסודרים, יש אנשים עם נפש סוערת ואדרנלין גבוה באופן כרוני, יצרם עובד שעות נוספות ומפתח אותם בפיתויים מגוונים ומרחיקי לכת...

בשבילם, שמירת מצוות התורה כהלכתן, איננה דבר שבא בקלות. זו משימה קשה ביותר הדורשת לגייס את כל הכוחות ותעצומות הנפש. כדי לנצח את יצרם ולגבור על המשיכות הרעות שבקרבם, הם נדרשים לא פעם להתעלות על עצמם ולהתרומם מעל נטיותיהם הטבעיות.

שני סוגי אישיות אלו מיוצגים על ידי שני סוגי השופרות – הפשוט והכפוף.

השופר הפשוט והישר מייצג את האנשים הישרים, ואילו השופר העקום מייצג ומסמל את האנשים שיש בליבם עקמומיות, אנשים שמתמודדים עם אתגרים שונים ולא פעם גם מועדים ונופלים.

ההלכה היא שיש לתקוע דווקא בשופר העקום והכפוף, וזאת כדי ללמד שהקשר העצמי שבין היהודי לקב"ה קיים גם אצל מי שחטא ומעד! "ישראל, אף על פי שחטא – ישראל הוא!" גם בו יש נשמה אלוקית ובאמצעותה הוא יוכל להתגבר על כל ניסיון ולנצח את יצריו ותאוותיו.

אף שקל ונעים יותר להיות "שופר ישר" ולעשות את הדרוש בלי יותר מדי התמודדויות ומעידות לאורך הדרך, מעלת "השופר הכפוף" שחווה התמודדויות ויכול להגן **גדולה לאין ערוך!**

יהודי שבשביל לעשות את הדבר הנכון על פי תורה נדרש לצאת מעצמו ולהתעלות מעל תאוותיו ("שופר הכפוף"), נקרא בלשון הגמרא – **"המעביר על מידותיו"**. סיבת שמו היא שמצד מידותיו הטבעיות הוא היה נוהג באופן שאיננו עולה בקנה אחד עם ההלכה (או באופן שאיננו מן המובחר), ומשום כך הוא נדרש "להעביר על מידותיו" ולנהוג באופן מושכל ולא על פי הטייס האוטומטי.

חז"ל מפליאים בערכו של "המעביר על מידותיו" ואומרים כי **"כל המעביר על מידותיו – מעבירין לו על כל פשעיו"**! בעומדנו לקראת יום הדין כדאי שנזכור שהמפתח לזכות בדין ולהיכתב לשנה טובה ומתוקה, הוא להעביר על מידותינו! אם מישוהו עולל לנו רעה ואנו מעבירים על מידותינו ובמקום לנפק תגובה אימפולסיבית ובלתי נעימה, אנו מסבירים לו פנים וגומלים לו טובה תחת רעה, משמייים יתנהלו איתנו באופן דומה ויעבירו לנו על כל פשעינו. **פשוט יתעלמו מהם!**

הגמרא מספרת שפעם הייתה שנת בצורת בארץ ישראל ורבי אליעזר בן הורקנוס שנתכנה "בור סוד שאינו מאבד טיפה", התפלל ואמר עשרים וארבע תחינות כדי שירדו גשמים, אך לא נענה. בא רבי עקיבא ואמר: **"אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה, אבינו מלכנו למענך רחם עלינו" וירדו גשמים.**

חכמים שראו כיצד עשרים וארבע הבקשות של רבי אליעזר לא הועילו ותפילתו הקצרה של רבי עקיבא הביאה את הגשם המיוחל, החלו לרנן ולהמעיט במעלתו של רבי אליעזר. יצאה בת קול ואמרה: אין זה מפני שזה גדול מזה, אלא שזה (=רבי עקיבא) מעביר על מידותיו וזה (רבי אליעזר) אינו מעביר על מידותיו, ועל כן דווקא רבי עקיבא נענה!

כעת מובן מדוע נשמת האדם ניפחה בתוכו ואילו הנבראים האחרים נבראו באמצעות דיבור. נשמת האדם היא חלק אל-ה ממעל ממש, היא כביכול חלק מהבורא בכבודו ובעצמו! אשר לכן, כניסתה אל האדם נעשתה על ידי נפיחה המבטאת הוצאה של משהו מבפנים, כיוון שהקב"ה הוציאה **מתוכו** והכניסה באדם.

לא כן בשאר הנבראים, הם אינם בעלי נשמה אלוקית ועל כן בריאתם הייתה רק על ידי דיבור חיצוני. וכאן אנו מתחברים אל תקיעת השופר בראש השנה, בו "מצוות היום בשופר":

התקיעה בשופר גם היא נעשית על ידי נפיחה מאומצת, בהכנסת אויר בכוח אל תוך פה השופר. הדבר בא להזכיר לנו את טיב הקשר שלנו לקב"ה. בראש השנה, יום יצירת האדם, מבקשת התורה להזכיר לנו באמצעות השופר את אופן יצירתנו ומשמעותו. קול השופר כמו מכריז וקורא בקול: **"יהודי, קולי הופק על ידי נפיחה הבאה מ'אויר פנימי', ואף נשמתך באה אליך באמצעות נפיחה! אתה, שלא כשאר יצורי תבל, קיבלת נשמה אלוקית – 'ויפח באפיו נשמת חיים'! גלה מי אתה באמת. שוב והתחבר אל האלוקי שבך, אל נשמתך!"** לחיים!

מסתבר שיש שני סוגי שופר. בגמרא יש דיון שלם האם השופר בו תוקעים צריך להיות ישר או כפוף, ההלכה היא שהשופר צריך להיות לכתחילה כפוף. **מה העניין של שופר כפוף?**

ישנם אנשים בעלי אישיות ישרה ו"חלקה", הם בעלי מידות טובות באופן טבעי. אלה אנשים שלא מתחוללת בתוכם מלחמת עולם על כל הנהגה נכונה. סוג האנשים הזה "שומר חוק" ככתבו וכלשונו, בלי טריקים ושטיקים. אין להם התמודדויות גדולות כיום-יום שלהם, ותאוותיהם מאוד מדודות ומבוקרות.

הבדיחה מספרת על אדם מרובע שחי בשווייץ והחליט לנסוע לארצות הברית ולבקר בני משפחה שהתגוררו בה. מסודר כמו מסודר, שישה חודשים לפני מועד הנסיעה המתוכנן הוא כבר התקשר לחברת נסיעות, והזמין כרטיס טיסה.

כיוון שהוא מאוד אהב לשבת על יד המעבר, הוא ביקש לקבל מושב במעבר. "אין בעיה, אתה על יד המעבר במושב 6C" נאמר לו. וכך, מדי כמה שבועות עד למועד הטיסה, התקשר האיש ווידא שאכן מקומו הוא על יד המעבר.

המטוס נחת בארצות הברית, הוא יצא מן המטוס ובני המשפחה שבאו לקבלו הבחינו שהוא כעוס כולו, ממש בוער זועם! "מה קרה?" שאלו. "אל תשאלו! אני הזמנתי מושב במעבר ונתנו לי 6C, רק במטוס גיליתי שאירעה טעות ונתנו לי 6B, מושב סנדוויץ' **באמצע הספסל!** בן רגע, כל חזוית הטיסה התפוגגה לי!"

"אם זה כל כך חשוב לך, היית צריך לבקש מהיושב על יד המעבר שיחליף איתך. לרוב האנשים זה לא כל כך משנה. חבל שלא ביקשת!" אמרו בני המשפחה בהזדהות.

תגובתו של קרובם המרובע הייתה זו: "אתם באמת חושבים שאני עצמי לא חשבת על רעיון פשוט שכזה? חשבת גם חשבת! הבעיה הייתה שלא היה שם אף אחד, הכיסא שעל יד המעבר **היה ריק!** לא היה עם מי לדבר וממי לבקש..."

הזמנים היו קשים ביותר ולצורך ההישרדות האישית והישרדותם של בני המשפחה, **אנשים עשו גם דברים שכאלו...** אני לא רוצה לדון אותו. ובכלל, הכעס עליו - גם אם אין מוצדק ממנו - **לא ישיב לי את משפחתי, אך כן יהפוך אותי לאדם מריר ומלא בכעס ושנאה.** אז החלטתי לוותר עליו ולהשאיר את הדברים מאחוריי! " כעת פנה האבא אל רובי בנו ושאל: "אתה מכיר אותי כאדם מריר?" "מה פתאום מריר! אתה זה שנותן לכל המשפחה את האנרגיות לחיות את החיים, לשאוף ולהצליח! אתה הכוח המניע את המשפחה!"

"דע רובי", סיים האב, "שזה אפשרי רק בזכות מה שעשיתי!" הסיפור מעורר ההשראה הזה על "העברה על המידות" מהמדרגה הראשונה, הציל משפחות רבות שהיו להן אי הבנות קטנות שהפכו לאי הבנות גדולות ואיימו לפגוע באחדות המשפחה. הוא נתן להם את הכוח עם כל הקושי, לשים את הדברים מאחוריהם.

אחד הקשיים הגדולים בלהעביר על המידות, הוא התפיסה המוטעית לפיה - אם אנו מרכינים ראש ומתנצלים בשעה שהשני הוא בעצם **האשם**, ובוחרים להתעלם מהעוול שחברנו גרם לנו, אזי אנו הופכים להיות החלשים בסיפור וידו של עושה העוול היא על העליונה. אך כפי שמלמד הסיפור הבא, הדבר איננו נכון.

בכפר חב"ד יש יהודי חסידי בשם ר' טוביה פלס, שהוא בעל צדקה וחסד גדול. פעם היו בין שני מוסדות מסוימים חילוקי דעות, שהלכו והחריפו. מהמזכירות של הרבי פנו אל ר' טוביה וביקשו שינסה לגשר ולפשר בין שני המוסדות. "מצווה ועושה", מיד נרתם ר' טוביה למשימה ועשה מאמצים רבים להביא את הוויכוח אל פתרונו. ניסה כאן ניסה שם, אך לא עלתה בידו והמחלוקת נמשכה.

הוא לא כתב לרבי על כישלון מאמציו להביא לשלום בין הצדדים, כדי שלא לצער, אולם כעבור זמן כשנכנס ר' טוביה אל הרבי, כבר לא יכול היה להשתמט מלספר, שכן הרבי שאלו מה קורה בין המוסדות המדוברים. ר' טוביה אמר בהיסוס "המצב לא כל כך טוב..."

הרבי שמע את שאמר כמו גם את מה שלא אמר וביקש שימסור להנהלת המוסדות כך: חתונתם של הקב"ה ועם ישראל הייתה כידוע במתן תורה, אשר נקרא "יום חתונתו". לקראת החתונה היה צורך שהקב"ה ירד ויתקרב אל ישראל ושישראל יעלו אל הקב"ה ויתרוממו ממדרגתם, וכפי שאמרו חז"ל: "העליונים ירדו לתחתונים והתחתונים יעלו לעליונים".

מי עשה את הצעד ראשון? הקב"ה! **תחילה העליונים ירדו** וכמו שכתוב **"וירד ה' על הר סיני"**. "מסור להם" סיים הרבי, "שדווקא העליון הוא אשר מסוגל לעשות את הצעד ראשון ולהתקרב אל האחר!"

שנה טובה ומתוקה!

מי ייתן ונצליח לגלות ולחוש את הקשר שבינינו לקב"ה, את אותו קשר כל יינתק המעניק לנו את התעצמות הדרושות להתעלות מעבר למגבלותינו ולטבענו, וכך, כשנצליח ונעביר, ולו במידה מסוימת, על מידותינו, נזכה "שיעבירו לנו על כל פשעינו" וניכתב בספר החיים לשנה טובה ומתוקה!

זוהי הנוסחה הבטוחה שיתקבלו תפילותינו ונזכה בדין! והנה סיפור שבו יש את השיא שביכולתו של האדם להעביר על מידותיו, **סיפור שאילולא בדקתי את נכונותו, לא הייתי מאמין שהוא בגדר האפשר והייתי רואה בו פנטזיה בלבד...**

נערה בת שתיים עשרה בשם יוכבד ברוקשטיין, נשלחה לקמפ שהתקיים בארצות הברית. הקמפ נמשך חודש ימים ופעם אחת באמצעו, מוזמנים בני המשפחה לבקר את הילד הנמצא במחנה הקיץ.

ביום בו נערכו ביקורי המשפחות, הגיעו לבקר את יוכבד הוריה והסבא והסבתא. הם התעניינו בשלומה, שאלו על חוויות הקמפ ונכנסו לראות את חדרה. בשלב כלשהו, הלך אביה ששמו רובי יחד עם אביו (הסבא שלה) וטיילו במרחבי העצומים של המחנה.

ברגע מסוים, חלף על פניהם מישוהו שלא היה מוכר לרובי ואביו הניד קלות את ראשו לאות שלום. רובי שלא הכירו הסתקרן מי האיש ופנה לאביו ושאל אודותיו.

"לפני המלחמה הוא היה החבר הכי טוב שלי", השיב אביו על שאלתו לזהות האיש. "וראית אותו מאז?" המשיך רובי. "לא... עשרות שנים לא ראיתי אותו!" אמר האב. "אני לא מביין" אמר רובי, "עשרות שנים שלא ראית את חבר הילדות הטוב ביותר שלך ובניד ראש נפטרם זה מזה? אני רוצה שתכיר לי אותו!"

"עזוב. עדיף שלא תכיר אותו..."

רובי הפציר באביו להסביר מה קורה כאן, והוא נעתר והחל מספר כשרעד קל ובלתי נשלט אוחז בו: "לפני השואה הנוראה משפחתי חיה ברומניה. כשהנאצים הגיעו אליה, אבי שהיה אדם חכם וראה את הנולד, השקיע זמן וכסף ורכש לנו ויזות לנסוע לארצות הברית. במשך כמה ימים התכוננו לנסיעה, הכנו מזוודות ועשינו סידורים שונים, ובינתיים אבא שלי החביא את הוויזות במקום מסתור בדירתנו. באחד הימים הלכתי ברחוב ופגשתי את החבר הטוב שלי, אותו ראית קודם. דיברנו על המצב וסיפרתי לו שאבי טוען שיש לעשות הכל בשביל לברוח מהנאצים וחושש מהגרוע מכל. היספתי ואמרתי שהוא רכש עבורנו ויזות ואנו מתעתדים לנסוע בתוך כמה ימים. הוויזות כבר בידיכם? שאל. עניתי בחיוב וציינתי בדיוק היכן אבי הגיחן."

"ביום הנסיעה, כשהכל כבר היה מוכן, ניגש אבי לקחת את הוויזות ממקומן, אך לא היה כל זכר לוויזות... הבנתי מיד שידו של חברי במעל. בלי לומר מילה רצתי אל בית החבר, שם שמעתי מהשכנים שהוא ומשפחתו עזבו לפני זמן מה. משפחתי נותרה ברומניה. כל המשפחה נהרגה... אני היחידי ששרד. והוא, הוא ברח עם כל המשפחה לארצות הברית וחייהם ניצלו בזכות הוויזות שלנו."

כעת שאלתו של רובי לא הייתה איך אביו הסתפק בניד ראש כלפי חברו משכבר הימים, אלא איך הוא הניח לו ללכת ולא היכה אותו מכות נמרצות. **"אבא, הוא הרג את משפחתנו! אי אפשר לתת לו ללכת כך", טען רובי ברגש.**

אך אביו היסה אותו ואמר: "רובי, במשך שנים הייתי מלא בכעס אין סופי עליו וחלמתי על היום בו אוכל ללמד אותו לקח. אך כעבור זמן חשבתי לעצמי, שעל אף שהמעשה הוא נורא, הרי

יש לך מוכנות ומסירות נפש? התקבלת

אחרי החגים "ראש יהודי" פותח את "הנני - בית מדרש לשליחות" בעיר תל אביב

הרב ישראל מאיר לאו מעביר שיעור ב"ראש יהודי"

הרב של ראש יהודי, וראש בית המדרש - הרב אסף טבצ'ניק מספר מה עומד מאחורי היוזמה: כשעברנו לתל אביב היו לנו המון שאלות הלכתיות ורוחניות. באופן טבעי - התקשרתי לראש הישיבה שאצלו למדתי. הרב שמע את השאלות, ואמר לי: "תראה, השאלות שלך הן לא מהסוג הרגיל שמגיעות אלי כאן ביישוב. הן שאלות מיוחדות של תל אביב. באופן זמני - תשאל את רבני אזור המרכז, שמכירים את סוג השאלות האלו. באופן ארוך טווח: אתם צריכים לגדל בתל אביב רבנים. 'רבני תל אביב' - שידעו להכיר מקרוב את האנשים והאווירה, ולדעת איך נכון להדריך".

לשתף בידע הזה את האנשים שרוצים לעסוק בקירוב ואין להם את האומץ ואת הכלים איך להתחיל קשרים כאלו. ויש הרבה אנשים כאלה. הדבר גם דורש הרבה מסירות וכדי שתהיה מסירות צריך שתהיה אש פנימית שתעזור לנו להתגבר על הבושה ועל החששות הטבעיים. לכן אנחנו פותחים בית מדרש שהוא יהיה מקום ללמוד בו כלים ותורות שמחברות, וגם שיעורים שיתנו אש למסירות הזו. זו גם הזדמנות לפגוש עוד אנשים שהרצון והתשוקה בוערים בהם. בית המדרש הוא לא רק לרבנים. אני מכיר ושומע שיש הרבה שרוצים לעסוק בתחום ולא יודעים איך להתחיל - ובית המדרש

הזה הוא מקום מצויין. לבית המדרש יגיעו רבנים כמו הרב יהושע שפירא, הרב שמואל אליהו, הרב מיכי יוספי ועוד, גם אנשי מקצוע בתחומים רלוונטיים, וגם תלמידים של ראש יהודי ישתפו איך הדברים נראו מהצד שלהם, ואנשי מקצוע שיתנו כלים בצד הטכני (שיווק, פייסבוק, וכו'). מעבר לשיעורים - יהיה ליווי לאנשים שרוצים להתחיל בפועל ביוזמות של קירוב.

למי התוכנית מיועדת?

השליחות הזו - נועדה לכל יהודי שזה מדבר אליו והוא רוצה לעסוק בזה, ואין לו כלים או אין לו מספיק אומץ לעשות את זה. שזה בעצם כולנו. לאורך השנים גילינו שיש בעצם 2 קריטריונים חשובים כדי להצליח: מוכנות, ומסירות נפש - מי שיש לו את שני אלו יעשה את זה מצויין. אין יהודי בדור הזה שזה לא חלק מהתפקיד שלו: יש כאלו שיעשו בקהלים גדולים, יש כאלו בקבוצות קטנות או בחברות, יש שיפעלו בבית הכנסת ויש כאלו שבבית שלהם, יש שיקרבו באקדמיה ויש כאלו במילואים או בעבודה. מודעות, כלים נכונים, אומץ, וכמו כל דבר רציני - צריך לעשות אותו בצורה מקצועית. אנחנו נשתדל להעצים כל אחד במקום שהוא נמצא בו.

הרצון להאיר אור ה' בעולם - טבוע בנו עוד מימי אברהם אבינו. הקב"ה יצר את עם ישראל כדי לספר את תהילתו בעולם, וממילא התשוקה לעסוק בזה נמצא בעומק הנשמה, וכמו כל דבר גדול בעולם הזה - יש לנו מניעות: גם פנימיות וגם חיצונית. אנחנו מוצאים את עצמנו במפגשים במילואים, באירועים משפחתיים, בעבודה, בטוילים, ואפילו שכנים בבניין, ואנחנו ממש רוצים לספר על טוב ה', בפשטות - ואז מתחילים הקולות בראש ש: אף אחד לא רוצה לשמוע, יגידו שזה "הדתה", אני אצא הדוס החופר, הם ישאלו שאלות ולא יהיו לי תשובות, יש אחרים שיעשו את זה יותר טוב, ועוד ועוד. ויש גם מניעות אמיתיות: כשעברנו לתל אביב לפני 13 שנה, חברים שלי מהישיבה אמרו לי "תארגן לי חברותא בתל אביב ואני בא", ומהר מאוד גיליתי שזה לא יעבוד, כי יש משהו בתל אביב שצריך לגור כאן כדי שזה יצליח. כדי להאיר את אור ה' לאנשים שהם לא מרקע דתי - צריך להכיר אותם ואת השפה שלהם, מה מעניין אותם, מה כואב להם ומה חשוב להם. זה גם ידע באופן כללי, וגם תורות שמתאימות לעולם שלהם. הרבה שנים למדנו מהטעויות של עצמנו, ועכשיו אנחנו רוצים

בתרומתך אתה שותף ליותר אהבה יותר אמונה יותר קירוב לבבות!
ראשי יהודי זאת התשובה!

היו שותפים - ראש יהודי!
הקישו בגוגל: "תורמים לראש יהודי" או בטל. 052-5665005 או סרקו ברקוד:

* תרומה ל"ראש יהודי" מזכה בפטור ממס לפי סעיף 46 לפקודה * ניתן לתרום מכספי מעשר

הצדקה שלך עושה תשובה!

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

בני אומר שהוא לא אוהב את הימים הנוראים, כי כל הזמן מתעסקים במה שלא טוב. מה אפשר לענות ל?

אולי כדאי לקחת אותו למסע במחזור של ראש השנה, ולבדוק את אמינות טענתו. לעבור על פסוקי מלכויות המרוממים, על פסוקי זכרונות המקרבים, פסוקי השופרות שממלאים את הלבבות רטט, ולעבור על פיוטים רבים מספור שסובכים את רוממות ה' ואהבתו לישראל. אחר כך לעבור לסליחות, שעיקרן הוא י"ג מידות הרחמים, ובהן אנחנו מקדימים ואומרים שה' יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות ומחל עוונות, ואחר כך אומרים שהקב"ה בכבודו ובעצמו התעטף כשליח ציבור ואמר למשה שהוא דווקא רחום וחנון ונושא עוון ופשע. משם אפשר להמשיך אל הפסוק העיקרי של יום הכיפורים, "כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאותיכם".

עיקר העיקרים של הימים האלה הוא המלכת ה' יתברך מחדש על עולמו באופן של התחדשות העולמות והזדככותם מקלולם על ידי סליחה וכפרה. ומיעוט הפיוטים שכן מזכירים את החטא, הם כאדם שיש לו נשק לא חוקי בביתו, וכשהצבא עורך מבצע איסוף נשקים לא חוקיים ומעניק חנינה למי שיחזיר את נשקו, הוא מנצל את המצב למסור את כל התחמושת שבידיו כדי להתנקות מהמעשה הלא חוקי. כך, מפני שהקב"ה נמצא בעשרת ימי תשובה ומחל וסולח, לכן אנחנו דורשים אותו ומבקשים ממנו חנינה.

מה לעשות שאני לא מצליח להתמלא רגש בעבודת ה'?

הדעה כאילו רק אם העבודה הייתה מלאת רגש היא טובה ורצויה לפניו יתברך, ואם לא היא חסרת ערך - מוטעית מאוד.

הלב הוא איבר שאינו נשמע לשליטתנו, הוא ים סוער מסתורי ומורכב, וכשאדם רוצה לעבוד את ה' בכל ליבו, אלא שהלב מסרב, והוא ביושר לבבו עושה את מה שבידיו - לעתים זה יקר בעיני ה' יתברך הרבה למעלה מן העבודה כשהלב עולה על גדותיו. מפני שדווקא בזמנים של אטימות, ההתמסרות ניכרת הרבה יותר.

גם על זה נכון לומר "לפום צערא אגרא". דווקא כשאדם מצטער שהוא לא זוכה שליבו יתעורר, ובכל זאת הוא מתמסר לעבודת ה' בישירות ותמימות בלי תנאי, זוהי מעלה גדולה מאוד. ועל ידי זה הוא זוכה שנפשו מתיישבת ויכולה להתעורר בהמשך ביתר קלות להיות גם מלאת רגש.

בעקבות הוראות משרד הבריאות המניין שלנו עבר להתפלל בחוץ, אבל איך אפשר לכוון בחום ובלחות?

טובה גדולה אני מחזיק לישי ריבו שבזכות שירו התגלגלו לידי המילים "אני רוצה לעשות רצונך כרצונך", שמופיעות בנוסח התפילה של עדות המזרח. המלים הללו שימחו אותי שמחה עד אין קץ, מפני שאני מרגיש שדורנו, שראוי לו לעבוד את ה' מאהבה ומתוך הוזהרות עמוקה, מתקשה לעתים לטעום את עומק הרוממות וטעם הגן עדן מן המילים הללו.

בזוגיות, כשאדם עושה דברים למען בן הזוג אבל פועל רק כפי שמתאים לו עצמו ולא כפי שבן הזוג מבקש, זה חסרון עצום. והנמשל מובן ונעלה לאין קץ, אל מול מלך מלכי המלכים, שעיקר עבודתנו היא לעשות רצונו כפי שהוא רוצה.

לעתים רצונו שנעבוד אותו בתנאים של יישוב הדעת בבית הכנסת, אבל לעתים הקב"ה מגלה לנו שהוא רוצה מאיתנו עכשיו דווקא עבודה מתוך קשיים בריכוז, מתוך חום וחוסר נוחות, מתוך בלבול הדעת וצער, והוא חפץ שנהיה תחת הסככה בחוץ יותר מאשר שנעמוד לפניו בבית הכנסת. ועל ידי זה אנו זוכים להשגת נקודת העומק של כל המצוות - לעשות רצונו כרצונו.

ת.ד. 52589 רמת גן < עורך: אהרונ ברגנשטיין > העלון טעון גניזה
לתגובות ויצירת קשר 052-4061065 • info@qarov.org • קרוב אליך • לפרסום: 052-525-4051

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

ותשובה ותפלה ופעמונים

תרומה לפעמונים זה יותר מצדקה

יש מצוקות כלכליות שאפשר לצאת מהן עם אחריות אישית והכוונה מקצועית. בזכות התרומה שלך לארגון פעמונים, נוכל ללוות משפחות רבות בקהילה ולהעניק להם כלים מעשיים להתנהלות כלכלית נבונה ואחרתית. להישאר בחובות זה לא גזרה משמיים

תרמו עכשיו!

www.paamonim.org | 1-800-35-10-12

פעמונים
מגלים אחריות